

LEDER- ARTIKLER

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

LEDERARTIKLER

på VisdomsNettet

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Den måde, man tænker om verden, betyder noget!

Stort set alle mennesker har et håb om, at verden bliver et bedre sted at leve. Men samtidig konfronteres man konstant med væbnede konflikter, systematisk grådighed, egoisme, materialisme, separatisme og diskrimination – og det virker ofte overvældende. Er der noget, man kan gøre, for at gøre en forskel? *Ja!!! Den måde, man tænker over situationen!*

Umiddelbart ser det ikke særlig modigt og effektivt ud. Er det virkelig tilstrækkeligt til at tackle så store problemer? *Ja det er det!* Forklaringen er, at problemerne i verden er opstået på grund af forkerte tanker. Der er derfor god grund til at iagttage, hvordan man selv tænker, så man ikke er med til at sprede destruktive tanker, separatisme og had. Skabende tænkning vil sige at bruge tankesindet til at oplyse både andre og sig selv.

Nogle undrer sig måske over, hvorfor de åndelige kræfter ikke ganske enkelt gennemfører en stor intervention, som en gang for alle fjerner alle problemer, men man må ikke glemme, at mennesker har fri vilje. Det betyder på den ene side, at man kan gøre, hvad man vil (og tage konsekvenserne af handlingerne), men på den anden side betyder det også, har man mulighed for at bruge sin frie vilje til at samarbejde om opbygningen af en bedre verden.

Den frie vilje gør det muligt at definere sin verden, som man vil. Ser man eksempelvis himlen som delvist overskyet eller delvist solrig? Søger man lyset i sig selv, eller fortrænger man mørket? Oplever man, at det er de onde kræfter, der styrer verden, eller er det de gode? Evnen til at tænke og beslutte, hvordan man ønsker at se verden, er en del af den frie viljes energi og kraft. Alle bruger denne energi hele tiden. Menneskets valg definerer deres tro på systemet, og deres holdninger og handlinger illustrerer det.

Det enkelte menneske arbejder ikke kun for sin egen skæbne. Alle er desuden en del af menneskeheden, der skal arbejde sammen som dele af en organisme. Man kan definere verden, som man vil, men definitionen gør en forskel på, hvilken verden andre har. Man kan fortabe sig i sin skuffelse over en situation, eller man kan vurdere det positive, man muligvis lærte af den.

Derfor er der god grund til at tænke over, hvordan man tænker!

Det handler om kærlighed!

Nøden i menneskets verden er meget virkelig. Man ser det daglig i Tv. Hver sjette menneske sulter, og selv i de udviklede lande sult er ved at blive et alvorligt problem. Fattigdom skaber hjemløshed, og flere og flere bliver syge. Og mens situationen bliver værre og værre, er regeringerne lammede af national gæld. Penge er en energi, der burde flyde og cirkulere – navnlig til de svageste. Åndsvidenskaben oplyser, at "nød, kærlighed og magnetisk kraft er de tre ting, der tiltrækker penge."

Mange og store naturkatastrofer har vist, at almindelige mennesker meget hurtigt kan manifestere store beløb ved at give mange små donationer til hjælpeorganisationerne. Det viser, at nøden og behovet anerkendes, og almindelige mennesker giver pga. kærlighed til deres medmennesker, for gennem kærlighedens kraft er alle mennesker forenet og forbundet. Det viser, at arbejdet med at frelse verden kan lykkes, selvom opgaven virker uoverkommelig. Det minder om den græske mytologiske superhelt Herakles (Herkules), som fik en umulig opgave med rengøring af Augias' stalde, men det lykkedes, fordi han brugte sjælens indsigt og perspektiv, som blev omsat til kreativ nytænkning.

Tidevandet fra Den Nye Tidsalder strømmer allerede gennem menneskeheden, og derfor er almindelige mennesker i stand til at udføre en fornyet og energisk indsats for at opfylde basale menneskelige behov. Stadig flere bliver inspireret til at tænke på nye måder, og de bliver bedre til at håndtere de nye energier – især pengenes energi. Menneskeheden vil gradvis få en forståelse for, at penge i virkeligheden er kærlig og åndelig energi, der kan bruges i arbejdet med at genoprette og forløse. Alle kan blive filantroper i ordets esoteriske betydning – dvs. at man grundlæggende holder af menneskeheden, og at man bruger de penge, man kan undvære til at skabe skønhed og orden i verden og ikke mindst til at skabe en forenet menneskehed.

Sri Aurobindo har engang sagt, at penge er det synlige tegn på en universel åndelig kraft og dens manifestation på Jorden. Den er nødvendig for opfyldelse af behovene i livet. Penge er derfor en guddommelig kærlighedskraft, og kærlighed er magnetisme. Kærlighed er derfor et middel, der kan tiltrække penge til åndeligt arbejde med det formål at skabe rigtige menneskelige relationer. Kærlighedens magnetiske kraft skaber enhed og holder alt sammen – og i sidste ende handler det slet ikke om penge. Det handler om kærlighed!

Er det åndelige liv en flugt fra virkeligheden?

At leve et åndeligt liv betyder ikke, at man konstant går rundt med opmærksomheden vendt opad og indad. At leve et åndeligt liv indebærer også, at de åndelige impulser og energier rettes nedad og udad. Man skal altså ikke flygte fra verden og virkeligheden for at søge sjælen og ånden. Man *kan* ikke flygte fra den ydre verden! Men man kan medvirke til gradvist at omdanne den ydre verden til et mere fredeligt og harmonisk sted at leve.

Men hvis det er det, man tilstræber, kan man så overhovedet tale om åndeligt arbejde og et åndeligt liv? Naturligvis! Et åndeligt liv kan leves på mange forskellige måder, og det behøver overhovedet ikke at komme til udtryk i religiøse termer.

Mange er ved at udvikle begyndende kontakt til sjælen. Det betyder, at de er ved at finde deres sande center – *den, de i virkeligheden er*. Denne erkendelse resulterer i et personligt gennembrud, der medfører større fokus på helheden og mindre på personlige interesser. At erkende denne nye dimension i bevidstheden betyder meget mere end bare at have viden om sjælsbevidsthed. Det indebærer en gradvis identifikation med selve sjælsaspektet, og derfor handler man mere og mere ud fra sjælens holistiske center i stedet for fra personlighedens egoistiske center.

Man vil selvfølgelig stadig have den velkendte personlighed, og når man er fokuseret i den personlige bevidsthed, er man ikke konstant opmærksom på det sande sjælelige og åndelige center. Men et samspil er ved at blive etableret mellem de to bevidstheder. Personligheden begynder at kommunikere med sjælen, og sjælens svar begynder at gennemstrømme og vejlede personligheden. I begyndelsen vil personligheden gøre modstand, men efterhånden opbygges der et bevidst samarbejde mellem de to instanser. Personligheden vil i stigende grad blive påvirket af sjælens inspiration og lys, som mere og mere stråler gennem personligheden. I den ydre verden bliver personligheden derfor et udtryk for sjælens energier, og mennesket lever i overensstemmelse med livets åndelige formål.

Er der grund til frygt og bekymring?

Alle kender til frygt. Og der er kaos i verden i denne tid. Derfor bekymrer de fleste mennesker sig. Men det er spild af energi. Hvis man bekymrer sig, og det man frygter ikke sker, var bekymringen spild af energi. Hvis det man frygter faktisk sker, var bekymringen nytteløs. Bekymring og frygt er spild af energi og tab af livskvalitet.

På det *instinktive niveau* opstår frygt på grund af manglende forståelse for det, der sker i verden. På det *følelsesmæssige plan* har frygten ofte tilknytning til relationer og fremtiden. På det *mentale plan* er frygten navnlig knyttet til erfaringer. En vis portion instinktiv frygt advarer et menneske mod farer, og derfor er denne form for frygt gavnlig. Men de fleste former for frygt reducerer livskvaliteten og skaber begrænsninger.

Frygt gør det vanskeligt at komme videre i udviklingen. Frygt opstår på ethvert niveau i personlighedens udvikling, og det er ikke nemt at opnå ægte frygtløshed. *Men det eneste, man skal frygte, er selve frygten.* Det lyder enkelt. Det lyder, som om frygt kan fjernes bare ved at beslutte det. Men faktisk er det kun ved at finde ud af, *hvad* man frygter, og *hvor* frygten stammer fra i personligheden, at man kan erstatte frygt med mod.

Der er som regel ingen rationel grund til frygt. Det gælder navnlig, når man frygter for, hvad der kan ske med dem, man holder af – eller når man frygter for, hvad der i det hele taget kan ske. Begge former for frygt handler om en ukendt fremtid. Selvom denne form for frygt virker kærlig og uselvisk, er den som regel ikke baseret på virkeligheden.

Frygten for hvad der kan ske med en selv eller ens nære og kære – f.eks. frygt for fiasko eller frygt for sygdom – stammer fra *astrallegemet*, det følelsesmæssige niveau af personligheden. Problemet kan kun løses fra et niveau, der ligger over det, hvor frygten opstår. Arbejdet skal derfor udføres ved hjælp af *tænkeevnen* – dvs. på mentalplanet – som kan give et logisk svar på spørgsmålet.

Frygt for fremtiden eller en frygt for døden er baseret på hukommelsen, fantasien og evnen til at visualisere. Her er det tankesindet, der får denne form for frygt til at vokse, *for energi følger tanken.* Den er vanskeligere at overvinde, og den kan kun kontrolleres ved hjælp af sjælen – det højere selv – som har et højere perspektiv.

Hvis frygten opstår på det instinktive niveau, kan fysiske afspændingsøvelser være nødvendige, for det dæmper aktiviteten i astrallegemet. Hvis frygten opstår på det følelsesmæssige plan, er det vigtigt ikke at tilføre mentalt stof til frygtreaktionerne, for tanken vil kun styrke frygten. Tænkeevnen skal i stedet bruges til at kaste et rationelt lys over følelsen. Hvis frygten opstår i tankesindet, vil meditation og sjælskontakt kunne skabe den strøm af lys og energi, der kan opløse tankeformen.

Hvad er esoteriske studier?

Esoteriske studier vil medføre viden om sjælen, kendskab til Universet og til helheden, og man får en forståelse af forholdet mellem personligheden, sjælen og kosmos. Målet er praktisk forståelse af sjælens karakter og dens forbindelse og samspil med personligheden. Denne forståelse er baseret på åndsvidenskabelig forskning ved hjælp af veldokumenterede og gennemprøvede metoder.

Den første opgave for en esoteriker er at forstå kvaliteten og karakteren af de energier, der påvirker mennesket. Udbyttet af de esoteriske studier forudsætter derfor:

- at man bliver opmærksom på og forstår naturen af de kræfter, der udgør personligheden (den lavere bevidsthed).
- at man øger sin sensitivitet over for energierne, inspirationen og påvirkningerne fra sjælen (den højere bevidsthed).
- at man accepterer og respekterer naturkræfternes energier, og ikke ser dem som tilfældigheder, men som bevidste kræfter og kvaliteter i aktion.

Hvis indsigten i de esoteriske studier omsættes til holdninger og handlinger, medfører det, at man begynder at leve et friere liv, hvor man udfolder den medfødte psykiske sensitivitet. Man arbejder med den mening og hensigt, der findes i alle menneskers liv, i samfundet, i nationen og i menneskeheden. At blive en esoteriker, og derfor at blive en lysbringer, en frontløber og en dedikeret verdenstjener.

Hvad er ondskab?

Når der sker traumatiske begivenheder – uanset om de er globale, nationale eller personlige – tænker de fleste spontant på ondskab. Begivenhederne kan variere fra krig og mord til bedrag og personligt tillidsbrud. Spørgsmålet er, hvornår en handling er ond, eller om den bare er moralsk forkastelig? Er handlingen ægte ond, eller er der tale om kulturelle fordomme og manglende evne til at forstå årsagerne til en bestemt adfærd? Eller afviser man den slags filosofiske spørgsmål ved ganske enkelt at klassificere bestemte grupper af mennesker og deres handlinger som onde uanset hvad?

Når man studerer åndsvidenskab, får man nemt det indtryk, at meget af det, der kategoriseres som ondskab, dybest set er et spørgsmål om mennesker, der opfører sig dårligt på grund af materialisme, separatisme, konservatisme, egoisme, frygt, grådighed og uvidenhed. Det er slemt nok, men er det ondskab?

Der er ingen tvivl om, at alle kan tænke på øjeblikke, hvor de handlede uærligt eller umoralsk. Og alle er gode til at retfærdiggøre deres handlinger, kaste glans over dem, tilgive sig selv eller fortrænge sin skyld. Men inderst inde ved de fleste tænkende mennesker, når de har opført sig dårligt. Det er ikke ægte ondskab. Det er snarere udtryk for den almindelige kamp mellem sjælens guddommelige natur, og personlighedens lavere ønsker og begær.

Alle har en medfødt tendens til egoisme og separatisme, som er en arv fra den animalske natur. Men alle har også en medfødt guddommelighed og en overordnet hensigt med inkarnationen på Jorden. Mennesket inkarnerer for at udvikle sin bevidsthed, og derfor skal alle uundgåeligt passere gennem de forskellige udviklingsstadier, der begynder med uvidenhed og fører til alvidenhed. Livet i fysisk form modner bevidstheden, og frygt, egoisme, separatisme og uvidenhed overvindes lidt efter lidt – liv efter liv.

Men alt dette er ikke et forsøg på at sige, at ægte ondskab ikke eksisterer. Nogle handlinger går langt over grænsen for det, man kan kalde mennesker, der opfører sig dårligt. Nogle handlinger er faktisk manifestationer af ægte ondskab. Alice A. Bailey bekræfter i sit forfatterskab, at ægte ondskab eksisterer. Ondskab kan bl.a. karakteriseres ved materialistiske og separatistiske holdningers dominans over åndelige værdier. Det er logisk, for dermed bliver det fysiske plan den mindste modstands vej for tendenser som frygt, magtbegær og krav om mentale underkastelse – og de udnyttes af onde kræfter.

Ondskab eksisterer, men mennesket er ikke prisgivet de såkaldte mørkets kræfter. Mørkets kræfter er kun i stand til at begå onde handlinger, fordi det er nemt at finde fodfæste i en menneskehed, der i den nuværende periode har mistet forbindelsen til det åndelige. Det er menneskeheden selv, der holder døren åben for mørkets kræfter. Derfor er indsigt i åndsvidenskab, meditation, tjenestearbejde og bevidsthedsudvikling vigtigere end nogensinde.

Ny idé! Ny civilisation!

Det er ofte sagt, at menneskeheden i øjeblikket befinder sig i en overgangsperiode, og det velkendte samfund er tydeligvis under pres. Faktisk er hele den globale civilisation under forandring.

Victor Hugo sagde: "*Der er ikke noget, der er stærkere end en idé, hvis tid er kommet.*" Menneskehedens vanskeligheder på nuværende tidspunkt, hænger bl.a. sammen med, at den modtager en voksende strøm af nye idéer, hvis tid er kommet. Det er et direkte resultat af væksten i menneskehedens mentale styrke, og den er dels et resultat af det høje uddannelsesniveau, og dels et udtryk for bevidsthedsudviklingen, for flere og flere mennesker bliver mentalt fokuseret. Derfor bliver de i stand til at arbejde med idéer. Selve civilisationen er udtryk for idéer, der er omsat til adfærd. De nye idéer forandrer mennesker, holdninger, institutioner, teknologier og de kunstformer, der udgør civilisationen.

Hvorfor forandrer idéerne sig? En idé har ligesom alt andet en livscyklus. Idéens magnetisme tiltrækker først menneskehedens tænkere. Afhængigt af idéens kraft og vitalitet, holder den sig levende i kortere eller længere tid. Den inspirerer til samarbejde, og til sidst kommer den til udtryk i den ydre verden. Den former en civilisation. Men når idéens kraft på et tidspunkt er udløst, toner den ud, og civilisationen begynder at gå i opløsning. Menneskehedens materialistiske opfattelse af Universet, naturen og sig selv er en idé, der er ved at miste sin kraft. Derfor er der tiltagende kaos på alle livets områder. Og der er behov for nye idéer.

Det er vigtigt, at grupper med esoterisk forståelse opbygger og stimulerer tankeformer med nye idéer. De nye idéer spirer allerede frem overalt, og værditeoretisk er de overraskende ensartede: *De er humanistisk-økologiske*. De handler om en ny *helhedsopfattelse*. De fjerner fokus fra det kvantitative, og skifter til det *kvalitative*. Hovedværdierne er balancen mellem mennesket og den omgivende natur og mellem mennesker indbyrdes. Og det skal forstås på alle planer. Man skal både afbalancere forholdet mellem enkeltpersoner, mellem grupper, mellem nationer og mellem menneskeheden og naturriggerne.

Overgangsperioden, hvor de gamle idéer dør og de nye bliver født, kan symboliseres med fugl Fønix – den store fugl, som periodisk fortæres af ilden og derefter genfødes af asken. I åndsvidenskaben er ild ofte blevet brugt til at symbolisere tankesindet. Ild kan som bekendt være både gavnlige og destruktiv. Det er op til det enkelte menneske at lære at bruge tankesindet konstruktivt, at forsøge at kontakte den høje vision om en fremtidig verden, hvor det gode for helheden oplyser alt i samfundet. Båret på denne idéns kraft kan den nye civilisations fugl Fønix blive sikkert genfødt og stige til nye højder.

Periodicitetsloven

Dybt i selve naturens inderste væsen er der en lov, der kommer til udtryk som "periodicitetsloven". Nat veksler med dag. Liv med død. Søvn med vågen tilstand. Det er en universel kendsgerning, og der findes ingen undtagelser for denne lov. Det er derfor nemt at indse, at det må være en af Universets absolutte grundlove. Der er ebbe og flod overalt, som åbenbarer rytmen i det kosmiske hjerteslag. Da alt i Universet bevæger sig i kredsløb, og alt cyklisk vender tilbage til sit relative udgangspunkt, burde det undre, at man i Vesten har fritaget menneskelivet fra denne universelle lovmæssighed. Det svarer til at påstå, at mennesket er uafhængig af tyngdeloven. I Vesten mener mange stadig, at mennesket kun lever ét enkelt liv, og ifølge kirken har dette liv oven i købet altafgørende betydning for efterlivet.

Reinkarnation, dvs. idéen om at mennesket cyklisk vender tilbage til et nyt fysisk liv efter den fysiske død, er meget gammel. Denne kosmiske lovmæssighed er en selvfølge i mange af Østens religioner eksempelvis buddhisme, hinduisme og taoisme. Desuden var reinkarnation et naturligt og accepteret element i den tidlige kristendom, men idéen blev fjernet fra den kristne lære i det 5. årh., for efter sigende mente Det Økumeniske Råd, at det svækkede præsternes magt over masserne. I tidens løb har kirken mistet sin troværdighed og magt over tænkende mennesker, og derfor vinder reinkarnation igen accept. Det skyldes ikke kun øget indflydelse fra Østens tænkning, men også sund fornuft og den sammenhængende lære, der præsenteres gennem åndsvidenskaben.

Reinkarnation er en naturlov. Hver sjæl vender tilbage i fysisk form mange gange, for ingen kan opnå fuldkommenhed i et enkelt liv. Mange misforstår princippet bag reinkarnation, fordi uvidende præster, der var udsendt som missionærer, vendte hjem til Europa og fortalte, at man i Østen troede, at mennesket sjæl kan blive genfødt i dyrekroppe eller endnu lavere former for liv. Men en sjæl genfødes altid i et endnu mere effektivt menneskeligt redskab, der kan bruges i processen med at udvikle stadig højere bevidsthed. Alle sjæle begynder i uvidenhed. Målet er alvidenhed. Sjælen, det udødelige åndelige aspekt i mennesket, inkarnerer hver gang i en ny personlighed, som gør det muligt for sjælen at tænke, føle og handle. Sjælen dør ikke. Den er evig. Det er personligheden, der dør.

Ved slutningen af hvert liv opbevarer sjælen tre "fremtidsfrø", som er i overensstemmelse med den enkeltes udviklingsniveau på dødstidspunktet. Disse frø bestemmer kvaliteten af personligheden (det fysisk-æteriske, astrale og mentale stof) i næste inkarnation, og den karma, der skal udarbejdes i overensstemmelse med loven om årsag og virkning.

Søgen efter identitet

"Hvem er jeg", er et ældgammelt spørgsmål, som mennesket har stillet sig selv i alle tider. Løsningen på gåden er også ældgammel. "Menneske kend dig selv, og du skal kende Universet", erklærede oraklet i Delfi. Og i *The Consciousness of the Atom* af Alice Bailey er der en variant af den samme fundamentale sandhed: "Kend dig selv, for i dig selv kan du finde alt, hvad der er at være at vide!" Analogiloven er en lysstråle, der skinner i uvidenhedens mørke. Den kan benyttes som en tråd, der gør det muligt at finde vejen gennem den fysiske erfarings labyrint.

Hvorfor er det så problematisk at finde svaret på spørgsmålet om, hvem man er? Sandsynligvis er det fordi erkendelsen af den sande identitet er en *gradvis* åbenbaringsproces – ikke en isoleret begivenhed. Mennesket er tilbøjelig til at tænke på sig selv som et færdigt produkt. Derfor hører man udtalelser som f.eks.: "Sådan er jeg bare", "det er min natur" eller "det er det bedste, jeg kan præstere". Men i virkeligheden er sjælen et igangværende projekt – en skabelse, der er under udfoldelse. Formålet med inkarnationerne er at omdanne potentialer til egenskaber. Det vil sige, at mennesket arbejder med at blive den, det virkelig er. Det er baggrunden for, at mennesket opfordres til at blive kunstner – *livskunstner*.

Processen minder om en skulptør, der har besluttet at omdanne en stor stenblok til en smuk statue. For kunstneren er blokken ikke bare en firkantet stenblok. Skulptøren kan allerede fornemme den usynlige skikkelse ind i blokken, og ved hjælp af mejslen fjernes alt det, der ikke hører til statuen. Stenblokken svarer til menneskets personlighed. Gennem gentagne inkarnationer fjernes lag efter lag af det, mennesket *ikke* er, og på den måde når man ind til den smukke skikkelse, der befandt sig inde i blokken – for inde i stenen fandtes skulpturen allerede.

Kun gennem erfaring og utrættelige forsøg opdager mennesket, at bevidstheden har været identificeret med den ydre fysiske form. Liv efter liv "mejsles" blændværk og illusioner væk, og livskunstnerens selvbevidsthed vokser frem. Den indre skikkelse – sjælen – viser, at mennesket har fundet svaret på spørgsmålet: "Hvem er jeg?" Men selv den erkendelse repræsenterer ikke den fulde sandhed. Den videre proces afslører, at sjælen er et fragment af en endnu større eksistens, som sjælen er en del af. Livskunstneren erfarede dermed, at inde i stenblokken fandtes skulpturen allerede – men inde i den var der en anden – og en anden ... osv. Flere og flere mennesker vågner op til den erkendelse, og man ser den glæde, det giver.

*"Glæde er en kvalitet, der vokser ud af selvrealisering.
Er jeg i stand til at glemme den separatistiske personlighed? Kan jeg
genkende Den Ene Sjæl i alle sjæle?"*

Alice A. Bailey

Tanker om finanskrisen

Der er finanskrisen! Derfor er spørgsmålet om penge centralt i den offentlige debat. Egoisme, grådighed, materialisme, misbrug og skandaler har fået det økonomiske system ud af kontrol, og finansmarkedet er kommet i mediernes og offentlighedens afslørende lys. Skatteborgerne kræver gennemsigtighed og kontrol. Der er ingen tvivl om, at systemet er modent til forandring. Krisen medfører frygt, mistede jobs, tab af hjem og levebrød, men det giver samtidig en fantastisk mulighed for at genoverveje de anerkendte værdier og ændre den automatiske tænkning, der siger – *at sådan er det jo!*

For hvad er penge? Penge har fast form! Det samme har ædelstene, guld og sølv. Men olie, jord og husdyr er også hård valuta. Penge forsyner mennesket med livets materielle nødvendigheder: Mad, bolig, tøj osv. og det er lettest at tænke på penge i relation til noget materielt, som noget, man kan stole på – noget man køber ting med. Men penge er også *papir*. Papiret repræsenterer guld, der er oplagret et eller andet sted, man aldrig får at se. Man får at vide, det er der, og det regner man så med. Derfor er alle enige om, at et bestemt stykke papir er noget værd. Det har en bestemt værdi. Man accepterer, at fordi der er trykt et tal på et stykke papir, er papiret lige så meget værd, som det tal, der er trykt på det. Og derfor går alle omkring med små papirlapper med tal på. Hvis man da ikke har komprimeret pengesedlerne til et lille plastikkort – et kredittkort. Alle er enige om, at et elektronisk blik på en computerskærm er penge værd. For ikke at tale om netbank, som kan overføre værdier for tusindvis af kroner med et klik på en tast. Pengene er blevet usynlige, og tallene flyttes halvvejs rundt om Jorden på et sekund. Penge bevæger sig nu lynhurtigt. De er blevet mindre håndgribelige og mere elektriske. Eller mere *æteriske*. De minder mere og mere om prana. Måske er mennesket ved at nærme sig en forståelse af, at penge er *energi*?

Dybest set er penge en gensidig aftale. Og en aftale indebærer en relation. Penge er et middel, der bringer mennesker i mange slags relationer. Alle har et personligt forhold til penge. Penge tvinger mennesker til at beskæftige sig med ting på det fysiske niveau på en meget virkelig måde, og derfor giver det mulighed for rigtige relationer til stof og fysisk substans. Penge har en særlig evne til at få indre kvaliteter op til overfladen – kvaliteter, der skal vurderes og transformeres i sjælens lys. De skal ses i relation til enhed og helhed. Sådan plejer man ganske vist ikke at håndtere penge i dagligdagen. Når man bruger penge, tænker man ikke på dem som energi, som prana eller som en konsolidering af kærlig og levende energi. Hvad ville der ske, hvis man gjorde det? Hvordan ville det føles? Hvordan ville verden se ud? *Er menneskeheden parat til at se penge som åndelig energi?*

Behovet for at dele

Den globale finanskriseraser, og derfor er evnen til at dele et vigtigt emne i den offentlige bevidsthed. Emnet kender de fleste fra forældre, lærere og andre i opvæksten. Her lærte man at dele med sine søskende, skolekammerater og venner. Og med fattige og nødlidende uanset hvem de var, og hvor de boede. Men hvis alle kender til behovet for at dele fra opvæksten, hvorfor er det så blevet så svært for mange at dele senere i livet? Hvorfor viser undersøgelser, at de, der har vanskeligt ved at dele, oven i købet er de mennesker, der er mest velhavende?

Et gammelt mantra siger: *"Rør på ny mit hjerte med kærlighed, så jeg også kan elske og give."* Nøglen til at genopvække evnen til at dele findes i ordene *"rør mit hjerte"* – ikke at følelsesmæssige årsager, men fordi hjertet er center for sjælsprincippet. Trangen til at dele hænger sammen med erkendelsen af, at alle aspekter af livet i alle naturriger er forbundet med hinanden gennem det planetariske æteriske legeme. Alle former på ethvert niveau deler den samme livsenergi, der omfatter alt, hvad der eksisterer. De forskelle, man opfatter, stammer udelukkende fra forskelle i bevidsthedsniveau. Åndsvidenskaben bekræfter, at der kun er ét liv i Universet, og det strømmer gennem alle former, som tilsammen udgør planeten.

Hvis mennesket kunne se den udveksling af energi og lys, der strømmer fra form til form og skaber et netværk af relationer og forbundethed, ville det indse, at der ikke er noget andet valg end at dele, for på livets basale niveau, sker det allerede. Mennesker deler tanker, følelser, frygt, begær, resultater og fiaskoer. Alt, hvad mennesket giver udtryk for, er uundgåeligt delt.

En af de største fejltagelser i menneskets tænkning er overbevisningen om, at *"noget er mit, og noget er dit"*. Det medfører, at menneskeheden lever i en verden med selvskabte grænser, hvor man klamrer sig til det, man holder af, og undgår det, man ikke kan lide. Misforståelsen viser tydeligt, hvorfor den manglende evne til at dele er tæt forbundet til frygt. Sundhed – uanset om det drejer sig om et menneskes fysiske krop eller det økonomiske system – afhænger af evnen til deling, og sundhed kan kun opnås, når der skabes rigtig cirkulation.

Det rigtige svar på den nuværende finanskriser er at korrigere den uholdbare ulighed i fordelingen af velstand ved at stimulere viljen til at dele. Samtidig viser menneskeheden, at den er parat til Vandbærerens tidsalder.

Enhed & dualitet

Hvorfor udvikler Universet og solsystemet sig på grundlag af dualitet, når man samtidig hører, at ånden repræsenterer enhed, og at sjælen på mystisk måde stræber efter åndelig opvågningen ved at søge fusion med den oprindelige enhed – med det guddommelige?

For at besvare spørgsmålet vil en esoteriker tage udgangspunkt i, at *alt* er energi, at energi er *liv*, og at livet er *ét*. Det er den basale sandhed, der søges i al manifestation. Men det er nemt at sige, at "*livet er ét*". At realisere påstanden og omsætte den til en direkte erkendelse i bevidstheden, er utroligt vanskeligt, men det er alligevel det motiv, der guider søgende mennesker gennem indvielsesvejens faser. For at få et indblik i formålet med dualitet, må man erkende, at det kun er ved at acceptere polariteter – især den essentielle modsætning mellem ånd og stof – at menneskets flakkende tankesind vil være i stand til at opfatte enhed – den enhed, der vil blive åbenbaret, når modsætningerne engang smelter sammen i en syntese.

En anden polaritet, som mennesket er stærkt optaget af, er den maskuline/feminine polaritet. Det er ikke ualmindeligt, at de, der studerer åndsvidenskab, misforstår den feminine polaritet, som efter deres mening nedvurderes – eksempelvis når kvindelige disciple omtales som "brødre", og fordi målet for menneskeheden angiveligt er at skabe en enhed, der betegnes som "broderskab". Mange kvinder mener, at det bør ændres til "broder-/søsterskab".

Forklaringen på, at åndsvidenskaben ofte henvender sig til den maskuline polaritet, skyldes, at polariteten sidestilles med ånd – den positive pol – mens den feminine polaritet sidestilles med stof – den negative pol. Men positiv og negativ er ikke *kvalitative* udtryk. Det er derfor forkert at konkludere, at maskulin "overtrumfer" feminin, for i skabelsen er der behov for både det maskuline åndelige aspekt og det feminine stoflige aspekt. Ånd og stof er ligeværdige og hinandens forudsætning. Desuden er det vigtigt at huske, at nutidens psykologi oplyser, at begge polariteter eksisterer i ethvert menneske uanset køn. Overalt i naturen findes "polaritetens mysterium", for alt i naturen består af en balance mellem de åndelige og de stoflige kræfter.

I forbindelse med skabelsen blev ånden nedsænket i stoffet, og derfor er der tilsyneladende opstået en dualitet med ånd i modsætning til stof. Alt i Universet er underkastet bestemte love. Alt styrer mod et bestemt mål og mod opnåelse af fuldkommenhed. Alt i Universet er sat i bevægelse af årsager, der kan føres tilbage til udgangspunktet før Universet blev dannet. Intet i systemet fungerer derfor som en isoleret enhed. Alt er en del af en større helhed. Og denne totalitet styres af kosmiske love og fuldender som en helhed et bestemt mål.

For at kunne vende tilbage til den oprindelige enhed, er det nødvendigt at forene modpolerne – de positive og negative aspekter – i en syntese. I virkeligheden har de aldrig været adskilt, for den tilsyneladende dualitet består af ånd og stof *plus* forbindelsen mellem dem. Når ånd møder stof opstår der et tredje aspekt – *bevidsthed*. Dvs. at dualitet dybest set udgør en uadskillelig *treenighed*. Det er årsagen til, at de store religioner taler om en trefoldig eller treenig Gud, som er én i tre og tre i én. Kristendommen taler om Fader, Søn og Helligånd – hinduernes trimurti består af Shiva, Vishnu og Brahma – en af egypternes mange triader består af Osiris, Isis og Horus – den nordiske mytologi er baseret på Odin, Freja og Thor og åndsvidenskaben taler om ånd, sjæl og legemer. Enhed eller treenighed udgør derfor en åndelig syntese, som repræsenterer løsningen på de modsætninger, der skabes af dualiteten. Treenighed er udtryk for, at ånd og stof er forenet af tankesindet.

Hvordan man undgår sladder

I bogen *A Treatise on White Magic* siger den tibetanske mester Djwhal Khul, at der findes tre slags tale. Ethvert intetsigende ord skaber en virkning, og hvis ordet er godt og venligt, er det ok. Hvis det ikke er det, har det en pris. Egoistiske ord, der siges med en bestemt hensigt, bygger en mur af separatisme, og det tager lang tid at nedbryde muren. Hadefulde ord, hensynsløs tale og giftig sladder, som bringes videre, fordi det føles spændende, dræber sjælens impulser. Derfor er der otte gode råd til, hvordan man undgår sladder.

1. Dyrk dine positive tanker, og aversionen mod sladder vil vokse sig så stærk, at du nægter at lytte til sladder.
2. Læs og tænk over hver linje, du læser. Jo mere du ved, jo lettere kan du se motiverne bag andres handlinger. Forståelse udelukker kritik, for intolerance opstår af uvidenhed. Løsningen består i at forstå begge parter. Sladder er en form for intolerance og derfor også udtryk for uvidenhed.
3. Forsøg at være fredelig og tænke klart. På den måde kan du styre din samtale. Men hvis du rives med af fordomme, hvirvles du ind i malstrømmen. Hvis "hovedet holdes koldt", kan du bære over med mennesker, der sladrer, og overhøre det, de siger. Men gribes du af argumenterne, er du ved at fare vild, for alle fordomme stammer fra personligheden.
4. Sladder kræver "gødning". Dyrk derfor generel tilbageholdenhed. Hvis sladdereren ikke tilføres energi, dør den. Energiltilførslen er subtil, og den mærkes, selv når ordene ikke udtales. Hvis du mentalt møder ethvert forsøg på at få en medløber, vil det hurtigt blive opfattet, og sladdereren vil dø af mangel på energi. Det er den kendte metode med tilbagetrækning af energi i stedet for undertrykkelse.
5. Lær at holde af sandheden i alle dens former. Sig sandheden – selv med risiko for at virke uvenlig, men gør det så forsigtigt som du kan. Sladder er som regel ikke den fulde sandhed. Ofte er sladder ligegyldig eller forstørret af nogle menneskers fantasi.
6. Erkend at sladder ikke er andet end sensationslyst. Sladder stammer derfor fra astralplanet og følelseslivet. Når man lytter til sladder, skyldes det, at man enten er subtilt smigret af sin egen formodede immunitet, eller fordi man beruses af den usunde følelse af spænding, der hvirvles op af de lavere sanser.
7. Glem ikke, at når man sårer en anden, svækker man samtidig sig selv. Man skader sit astrallegeme, og det tager tid at læge såret. Når man nedgør et andet menneske i kraft af sine handlinger, svækker man sine egne følelser og moral.
8. Træn dig selv i tankekontrol. Det, du ikke tror, kan du ikke tale om med overbevisning. Sandheden tvinger ganske vist et menneske til at se det, der kaldes "fejl", men det kan samtidig indse, at det kun ser en lille del af sandheden.

Lidelse – en nødvendighed

For flere tusind år siden gav Buddha menneskeheden den første af sine fire ædle sandheder, da han sagde: "*Alt liv er lidelse.*" Og når man iagttager verden, kan man se, at livet i høj grad er fyldt med angst og lidelse. Lidelse er så udbredt, at ingen nation, ingen race og intet menneske uanset alder går fri. Uanset hvem man er, hvad man er, hvor stor prestige, velstand eller magt man har, er det ikke muligt at undgå angst, sygdom, smerte, tab og lidelse. Mange har en tendens til at føle sig som offer, og måske ser man endda den smerte og lidelse, man oplever, som noget der er påført af en grusom skæbne.

Da mange hverken kan forstå eller håndtere dybden af de problemer, de konfronteres med, opstår der nemt en følelse af angst og depression eller måske endda vrede. Når man afviser at anerkende, at lidelse er en kendsgerning i livet, og når man ikke er i stand til at erkende, at der er en dybere mening med lidelsen, er det ikke muligt at transcendere den tilsyneladende endeløse cyklus af lidelse.

Men det er en kendsgerning, at menneskelige lidelser er et universelt fænomen, som man hverken kan ignorere eller undgå. Derfor er det bedre at finde ud af, *hvorfor* man lider, og *hvordan* man med tiden vil kunne komme ud over lidelsen. Det betyder, at det er nødvendigt at søge under overfladen og finde de dybere, underliggende årsager til lidelsen. Det er også nødvendigt at se på nogle af de følelsesmæssige og mentale holdninger, der skaber lidelse. Og vigtigst af alt – at finde *lidelsens åndelige værdi*. Dvs. at forstå, hvordan lidelse kan åbne hjerte og tankesind for større opmærksomhed. Når man forstår lidelsens natur og årsagen til lidelse, vil man ikke alene komme til at se lidelse som en drivkraft til vækst og forbedring. Man vil også til sidst lære at frigøre sig fra lidelse. For Buddhas anden ædle sandhed fortæller, at "*Årsagen til alle verdens lidelser er uvidenhed, begær og tilknytning.*"

Menneskets lidelser er relateret til den skabende intelligens – dvs. til evnen til at tænke og forstå årsag og virkning. Smerte og lidelse er resultatet af forventning, hukommelse og fantasi. De stammer også fra evnen til at føle samvittighedsnag og angst for at fejle og svigte – og fra det dybtliggende ønske om at ændre og forbedre omstændighederne.

Når man begynder at forstå, at man har misforstået lidelse, opdager man, at ikke alene introducerer lidelsen muligheden for at frigøre sig fra identifikation med kroppen og materielle besiddelser. Den gør det desuden muligt at reagere kreativt og med visdom på livet. Håndteringen af livets problemer giver erfaringer, øger skelneevnen og gør det muligt at foretage bevidste, velovervejede valg. I oplevelsen af smerte opdager man, hvad man skal stimulere, og hvad man skal undgå.

Nyt syn på nyheder

Nutidens menneskehed tæppebombes med nyheder på Tv, på internettet og i trykte medier. Hvordan skal man forholde sig? Roberto Assagioli har gjort nogle betragtninger over den tilsyneladende unyttige og dagligdags handling, og han mener, at den kan bruges som et middel til åndelig udvikling. Hvis man ser eller læser nyhederne på den sædvanlige overfladiske måde – dvs. uden større opmærksomhed – så har det langt fra positiv effekt på tankesindet. Faktisk er det skadeligt. Opmærksomhedens hurtige skift fra det ene emne til det andet ophober idéer og billeder af meget forskellig art i tankesindet, og samtidig skaber det mange modstridende følelser. Påvirkningen har en tendens til at sprede de mentale energier og gøre dem overfladiske og sløve, og dermed svækkes evnen til at udtrykke ægte følelser. I en tilstand af udadvendthed og passivitet risikerer man at blive påvirket af andres meninger via massesuggestion i kraft af, at den mentale atmosfære skiftevis er skeptisk, følelsesbetonet og deprimerende pga. de nyheder, der gengives på en mere eller mindre forvrænget måde. Set i det lys er nyheder et af de mindst attraktive aspekter i menneskets liv.

Findes der en "modgift"? Det er ikke muligt at holde op med at følge med i nyhederne, og det kan heller ikke anbefales. Det vil være kujonagtigt og egoistisk. En reform af nyhedsstrømmen ville være bedre, og der kan gives mange forslag til reformer, men indtil de gennemføres, er det nødvendigt at finde andre løsninger. Og det bedste må være, *at man følger med i nyhederne på en ny måde*. I stedet for at se nyheder som en mulighed for underholdning og passiv modtagelighed, skal man betragte dem med mental opmærksomhed, sund fornuft og forståelse. Man skal modstå fristelsen til at følge med af nysgerrighed, at blive hængende ved lange forklaringer og ligegyldige diskussioner i reportager om banale begivenheder. Man skal modstå alle forsøg på at blive revet med strømmen af kollektive idéer og følelser, og undgå at se og reagere på begivenhederne på den almindelige personlige og separatistiske måde. Man skal prøve at iagttage nyhedernes billeder af menneskehedens forvirring og mangel på harmoni fra et højere synspunkt og med et afbalanceret tankesind, som forsøger at afsløre den skjulte orden bag det ydre kaos. For hvad er den dybere betydning? Hvad er de essentielle principper for de usynlige guddommelige lovemæssigheder, som styrer udviklingen? Og i mængden af alle de negative, umoralske og faktuelle informationer (om forbrydelser, selvmord, mord, terror og alle former for elendighed) som præsenteres i nyhederne, og som kaster mørke, truende skygger på civilisationens pæne overflade, har man mulighed for at erkende, hvor stor summen af menneskelige lidelser i virkeligheden er. Man har mulighed for dybt i sit inderste at føle den guddommelige impuls, der opfordrer til at yde alle kræfter ved at dedikere livet til arbejdet med at reducere menneskehedens elendighed. Kort sagt skal man forsøge at se nyhederne med åndens øjne og Bodhisattvaens¹ hjerte.

¹ En Bodhisattva er iflg. Mahayana-buddhismen en oplyst, der har givet afkald nirvana for at arbejde på Jorden for at frigøre menneskehedens lidelser.

Ofringens lov

Åndsvidenskaben oplyser, at ofringens lov er grundlaget for alle systemer, som alle universer altid har været baseret på. Og alle de store religioner konstaterer, at skabelsen begynder med en offerhandling. Men ofringens lov skal snarere kaldes manifestationens lov. Ofringens lov henviser til, at livet før skabelsen er umanifesteret og ubegrænset, og i skabelsen tillader livet sig at være selvbegrænsende for at gøre selve manifestationen i stof og form mulig. En sådan selvbegrænsning og manifestation kan kun være en suveræn offerhandling, og dermed bliver ofringens lov både en lov for det formløse liv eller væren, og livet inden for formens begrænsninger

Mennesket frygter ethvert offer, fordi det frygter lidelse, smerte og tab af den form, det beliver. Men livet i det store liv er at give. Livet i formen er at tage. For livet i formen skal hele tiden tage fra verden uden for sig selv for at opretholde livet i formen. Det er grunden til, at bevidstheden identificerer sig med formen, og offeret betragtes som et smertefuldt aspekt. For at kunne give og overgive sig, skal man ofre det, man har taget, og derfor bliver det en trussel mod opretholdelse af formen. Ofringens lov bliver smertens lov i stedet for glædens lov.

Den store lektie for menneskeheden er derfor at lære at blive stadig mindre identificeret med det skiftende og forgængelige formliv, og identificere sig mere og mere med åndens indre og evige liv. Processen er udtryk for selve evolutionen, hvor mennesket først lærer at ofre noget af sin materielle velstand til velgørenhed over for sine nødlidende medmennesker. Derefter skal mennesket lære at opgive alle de ting, det drømmer om at eje i den fysiske verden for at erhverve sig åndelig udvikling og få adgang til højere bevidsthedsplaner. Når man opgiver illusionen om adskilthed og begynder at forstå sig selv som en del af et større liv, bliver man villig til at ofre sig til gavn for helheden. Man bliver stærk nok til at underordne sig, fordi man forstår, at man er et fragment af livets helhed.

Til sidst forstår sjælen, at der i virkeligheden ikke findes nogen adskillelse overhovedet, for alt gennemstrømmes af ét liv. Det er formen og identifikationen med formen, der skaber illusionen om adskilthed. Når denne erkendelse er integreret, oplever man glæden ved offeret, for man glæder sig over at, man virkelig forstår, at alt liv er ét, og at intet går tabt. Offeret er ganske enkelt evolutionens hemmelighed.

Samvittighed

I de fleste mennesker er det, man i dagligdags tale kalder samvittighed, udtryk for en registrering af idéer, indtryk og vurderinger, som er en kombination af bevidst tænkning, uddannelse og opdragelse, men bevidsthed, der er formet på den måde, er lige så flygtigt som skyer, der reflekteres i et spejl. Og på en måde er den heller ikke helt menneskets personlige ejendom, for den er delvis skabt af andre, og den kan ændres ved forskellige påvirkninger af andre. Men hvor mange mennesker på Jorden har bevidst vækket deres *virkelige* samvittighed – den del af samvittigheden, der kun er deres egen, og som kommer dybt indefra som et moralsk instinkt, og som gør dem virkelig vidende og ansvarlige?

Når man taler om "samvittighed", er det nødvendigt først at blive enige om ordets betydning, og derefter undersøge metoder til at vække den. For at undgå forvirring vil det være godt, hvis man blev enige om betydningen af ord som "sjæl" og "bevidsthed". De utallige fortolkninger af ordene, medfører diskussioner, der er lige så nytteløse, som de, der forhindrede opførelsen af i Babelstårnet. Og hvis man ikke skal betragte mennesket som andet end et intelligent dyr, som går i opløsning i graven, skal iagttagelsen af menneskets konstitution omfatte forestillinger om de udødelige aspekter, uanset hvad man kalder dem. For på samme måde som nutidens naturvidenskab indrømmer, at alt er energi, og at energi findes på forskellige frekvenser – nogle højere og nogle lavere – så vil det være sund logik, hvis mennesket, der også består af energi, forsøger at erkende de subtile energiers forskellige frekvenser og niveauer i sig selv, for de højere udgør menneskets udødelige aspekter.

Hvis mennesket intet ved om dem, er det en accept af, at man bare er et intelligent dyr, og at samvittighed udelukkende skyldes hjernefænomener, som fungerer uafhængigt af de højere aspekter. Men hvis mennesket lærer at genkende de højere aspekter i sin natur, bliver det opmærksom på sit udødelige selv – sin sjæl. Samtidig får det kendskab til privilegier, der stammer fra en indre verden, der er ophøjet og overjordisk i forhold til dyremenneskets selvforståelse. For at kunne gøre det, er mennesket afhængig af sine intellektuelle evner og sin dødelige hjerne i sin forgængelige personlighed. Og for at få det til at fungerer harmonisk, er den første forudsætning indsigt i de love, der styrer det.

Esoterisk set er samvittighed et udviklingsprodukt. Samvittigheden er den essens, som sjælen har uddraget af sine erfaringer i tidligere liv. I tidligere inkarnationer er der så at sige opsparet "åndelig kapital", som sjælen bringer med sig i den nye inkarnation. Samvittigheden er derfor den visdomsørens, som sjælen har erhvervet igennem mange livs smertelige erfaringer. Den vil altid lade sin stemme høre, når man fristes til at gøre noget, som sjælen af erfaring ved vil medføre lidelse. Til sidst vil sjælen indse det tåbelige i at udsætte sig selv for de samme lidelser den ene gang efter den anden. Den begynder at sige nej, når den igen står over for de samme fristelser. Erfaringen har gjort sjælen klogere. Den bliver stadig mere afpasset efter de love, der behersker dens tilværelse. Det moralske instinkt er derfor udtryk for sjælens erfaringsmængde – og udviklingsniveau. *Man kan ikke huske handlingerne i tidligere liv, men man kan huske konklusionerne. Konklusionerne er det, der kaldes samvittighed – eller moralsk instinkt.*

Udforskning af det indre rum

I de seneste årtier har der været stigende interesse for meditation i den vestlige verden, og der er to væsentlige årsager til denne udvikling.

For det første er der opstået et indre behov, for i Vesten er man ved at opdage, at mennesket er mere end det umiddelbart ser ud til at være. Det meste af menneskets indre natur er stadig ukendt, og hvorfor dog afskære sig fra den? På samme måde som menneskeheden er godt i gang med at udforske det ydre rum, er der opstået et behov for at udforske det indre rum. Mennesket rummer højere evner og kræfter – egenskaber, som det ønsker at udforske og udnytte, for menneskeheden har generelt set en tendens til at realisere sig selv, og via meditation er det muligt at finde vejen til det højere selv.

For det andet er der opstået et særdeles reelt ydre behov for meditation i den vestlige verden. I lyset af de aktuelle internationale konflikter, uoverskuelige samfundsmæssige situationer, truende miljømæssige problemer og de store spørgsmål, der skal løses inden for økonomiske, politiske, humanitære og andre hovedområder er det indlysende, at de ikke kan behandles tilstrækkeligt alene ud fra det rationelle tankesinds niveau. Flere og flere begynder at indse, at mennesket er nødt til at gå ud over den konkrete tænkning. Der er brug for en anden dimension i menneskets tænkning, hvis menneskeheden skal finde den visdom, der kan løse de globale problemer, for det er ikke muligt at skabe en ny og mere fredelig verden uden først at undersøge de indre behov. Det bekræftes af Ervin Laszlo, der sagde disse vise ord:

"... de virkeligt afgørende forhindringer, som menneskeheden står overfor, er ikke af ydre men indre natur. Det er ikke planetens begrænsning, der forhindrer udviklingen mod en bedre fremtid, men menneskets vilje og forståelse. Vi mennesker er årsagen til vores egne problemer, og kun ved at forandre vores tænkning og handlemåde, og ikke den omgivende verden, kan vi løse dem."

Der er en tendens til at tro, at mennesket ikke er andet og mere end det, man er bevidst opmærksom på i det rationelle tankesind, dvs. kroppen, følelserne og tankerne. Imidlertid har dybdepsykologien afsløret, at mennesket er som et isbjerg, for den største del af menneskets natur – det ubevidste – er usynligt, men det påvirker i høj grad handlinger, følelser og tanker på måder, man ikke er klar over. Og hvad med det overbevidste?

Meditation er en metode, der giver kontakt til mening og hensigt. Meditation kan bygge broen til menneskets højere selv, der ofte kaldes sjælen. Meditation gør det muligt at se det almindelige liv fra et højere perspektiv. Meditation giver inspiration, indsigt og forståelse, og udvikler tankesindet på en måde, der åbner for en højere dimension, der kaldes det højere selv eller intuition. Aldrig har der været så stort behov for, at mennesket udforsker sit indre rum.

Visionen om helhed

Ikke et menneske, ikke et dyr, ikke en plante og ikke en eneste sten befinder sig uden for livets cirkulerende kredsløb. Alt og alle er forbundet af ånd og stof – liv og åndedræt. Alle former uanset størrelse er en del af det planetariske legeme, som er påvirket af menneskehedens tanker og handlinger. Alt og alle hvirvles med i strømmen fra Det Ene Liv – nogle gange med, nogle gange imod – den guddommelige hensigt.

Visionen om helhed opfattes af flere og flere. Åndsvidenskaben forklarer, at årsagen er, at 7. stråles energier vækker sansen for syntese og giver en klarere fornemmelse af relationer og helhed. Den nye vision ses inden for alle områder. Menneskeheden er ved at forstå, at hvis jorden, vandet og luften forgiftes, forgifter menneskeheden bogstaveligt både sig selv og Jorden – menneskehedens eget hjem. Det er ellers en sandhed, der har været kendt og respekteret i årtusinder i tidligere civilisationer.

Kærlige, harmoniske og livsbekræftende tanker har en positiv effekt på miljøet. Naturvidenskaben har dokumenteret, at kærlige følelser ændrer det elektromagnetiske felt i hjernen, og det registreres af andre hjerner. Planetens æteriske felt er et "tankefelt", hvor alle er forbundet, som påvirker alle, og som er tilgængeligt for alle. Menneskeheden oplever de forskellige relationer på forskellige måder, og gradvis vokser bevidstheden om mennesket som en del af helheden. Kriser har altid et budskab. Det ene menneskes økonomiske krise skaber også det andet menneskes økonomiske krise. Begivenheder på den ene side af Jorden – vulkanudbrud, jordskælv, oversvømmelser, snestorme eller olieudslip – påvirker mennesker, der befinder sig flere tusinde kilometer fra katastrofen. Og man kommunikerer omgående over hele Jorden via internettet. Menneskehedens forbundethed ses især i kraft af den globale finanskrisen – de katastrofale følger af menneskets mangeårige forkerte tanker om penge.

Menneskeheden skal lære at forstå naturen af syntese og helhed. Det er en kraft, der udfordrer mennesket til at forstå, at de tætteste former ikke er mindre åndelige end de kosmiske skabninger, man kan forestille sig. Mennesket værdsætter ædelstenenes skønhed og geometriske perfektion, og det har altid været fascineret af guld, som er det mest håndgribelige udtryk for penge, men desværre er de ofte blevet brugt til at udtrykke menneskets separatistiske tilbøjeligheder.

De nye energier får menneskeheden til at tænke på en ny måde og erkende, at de materielle og åndelige riger ikke kan adskilles. Den højeste og den laveste skal mødes, smelte sammen og forenes. Menneskeheden skal ikke længere adskille finanser fra det åndelige. Visionen om helhed kan mere end noget andet genoprette livets cirkulerende kredsløb.

Åndelige visioner

Verden er i krise. Egoisme, grådighed og materialisme har en høj pris på alle livets områder. Men det er samtidig en vigtig periode, for pga. krisen er millioner af mennesker ved at vågne op til en højere vision, og i lyset af visionen kan nutiden betragtes som en enestående chance. Afhængig af intelligente handlinger og uselvisk tjenestearbejde af mennesker med god vilje, kan den turbulente periode blive en fødsel af en global civilisation med etiske livsmønstre inspireret af en holistisk forståelse, af menneskehedens indbyrdes afhængighed og af livets hellighed. Esoteriske grupper med forskelligt grundlag er enige om visionen om enhed og rigtige relationer til alt liv. Det er nøglen til løsning af menneskets og verdens problemer. Esoteriske grupper er også enige om, at ethvert menneske er guddommeligt. Grupperne repræsenterer forskellige udviklingsveje, men de deler følgende anerkendelser:

Lev efter åndelige værdier og principper

Menneskelivet har en mening. Menneskets udvikling har ikke en tilfældig retning. Der er en guddommelig hensigt, som kommer til udtryk som tidløs moral, kærlighed og samarbejde til gavn og glæde og med respekt for andres rettigheder og behov.

Accepter ansvaret for Jorden

Livet er ét og udelelig. Og det er menneskehedens ansvar at passe på Jorden, dyrene, planterne, mineralerne, jorden, vandet og luften.

Praktiser tolerance og rigtige relationer

Menneskeheden er én familie. Fremtidens velfærd er afhængig af skabelse af enhed, der respekterer både den indbyrdes afhængighed og den rige mangfoldighed i de forskellige kulturer, religioner og levemåder.

Lev enkelt og del

Jordens ressourcer er rigelige. Der er tilstrækkelig til at opfylde menneskehedens *reelle* behov. Fattigdom er årsag til enorme lidelser, som underminerer udviklingen. Det haster med at bygge bro over afgrunden mellem velstand og fattigdom.

Hav tillid til, at mennesker dybest set har god vilje

Menneskeheden er dybest set sund. På trods af alt det, der tilsyneladende modbeviser det, er mennesket i sin essens en åndelig skabning.

Tænk sandhed og vis god vilje

Energi følger tanken. Alle påvirker andre og det omgivende miljø med de tanker, der tænkes. Både godt og ondt i verden er et resultat af de tanker, der tænkes og de følelser og handlinger, de skaber.

Væk den essentielle åndelighed

Universet er bevidsthed. Subtile bånd forbinder og forener alle manifestationens niveauer fra atom til kosmos. Ved hjælp af meditation og åndelig praksis, kan man bygge bro mellem personligheden og højere dimensioner at væren. Det indre arbejde gør det muligt at trække på ubegrænsede reservoirer af kærlighed, skønhed og sandhed.

Bliv verdenstjener

Man går vejen ved at blive vejen. I processen med at stræbe efter at blive en kompetent verdenstjener, der lever efter åndelige principper, kan man blive en lysbringer for andre.

Tænk rigtige tanker og udfør rigtige handlinger

Livet er reguleret af en uforanderlig naturlov om årsag og virkning. Det, man sår, vil man høste. Loven styrer sjælens inkarnationer liv efter liv, og det samme gælder for en gruppe, et samfund og en nation. Enhver handling, der er rigtig og intelligent, er med til at skabe en bedre verden. Via kollektiv vilje, gruppesamarbejde og en koordineret indsats, kan man skabe en kultur, der er fredelig og ikke-voldelig for kommende generationer.

Arbejd sammen for ét formål

Guddommelig kærlighed kan bedst udtrykkes ved hjælp af gode gerninger. Hvis der udvikles enhed i det primære og frihed i det sekundære, kan grupper opnå konsensus. I kraft af fælles handling, kan man forene bestræbelserne på at højne menneskehedens bevidsthed og hjælpe med at manifestere den guddommelige plan og formålet med menneskelivet.

Åndsvidenskab

Naturvidenskaben dominerer kulturen og har nærmest hypnotiseret menneskeheden til at opfatte virkeligheden på den kulturelt godkendte måde. Den kulturelt godkendte virkelighedsopfattelse er blevet menneskehedenes fulde og eneste sandhed. Den er blevet et dogme. Og desværre er det naturvidenskabelige verdenssyn totalt materialistisk, og endnu værre – den materialistiske holdning har efterhånden fjernet intuitionen og åndeligheden. Men det naturvidenskabelige paradigme er *ikke* virkeligheden. Det repræsenterer *ikke* sandheden. Det er *ikke* udtryk for visdom. Det naturvidenskabelige paradigme er en menneskeskabt model af virkeligheden. Det er en teori. Det er en ramme, forskerne har besluttet at arbejde indenfor. Men det betyder uundgåeligt, at der samtidig ligger noget uden for den selvskabte ramme.

Der er forskere, der arbejder uden for den anerkendte fysiske og materialistiske ramme. De udforsker det *metafysiske*. Forskningen har gradvis antaget en mere direkte form, som nu kaldes åndsvidenskab. På samme måde som naturvidenskab er åndsvidenskab baseret på iagttagelse, men åndsvidenskabens forsker bruger metafysiske sanser i sin forskning. Derfor er åndsvidenskab ikke et opfundet tanke-system eller en udspekuleret forklaring på kosmos. Åndsvidenskab er en logisk og intellektuel konstatering af det, der er, det, der har været og altid vil være. Åndsvidenskab handler om naturlove, kosmiske processer, indfoldede ordener og stadier, kosmiske kræfters påvirkning og det åndelige menneskes brug og misbrug af sin frie vilje i enhver cyklus – osv.

At påstå at åndsvidenskab er opfundet af fortidens vismænd og -kvinder, svarer til at påstå, at tyngdeloven blev opfundet af Isaac Newton, eller at evolutionen blev skabt af Charles Darwin. De var begge kompetente forskere, og de iagttog naturens lovmæssigheder på det fysiske plan. Det samme gør åndsvidenskabens forskere men på højere eller dybere planer. Det er den åndsvidenskabelige forskers mål at trænge gennem filosofiens system til den evige sandhed, som er åndsvidenskabens fundament. De arbejder på at gå ud over den tids- og rumbestemte intellektuelle idé og trænge ind til den evige sjælelige og åndelige erkendelse.

Askese

Tidligere var løftet om askese eller et liv i fattigdom almindelig praksis i religiøse kredse. Askese indikerede ekstrem dedikation og offer til et bestemt religiøst system. Løftet gik som regel hånd i hånd med underkastelse, der var pålagt af en autoritet. Det var reelt en metode til adfærdskontrol, og den var knyttet til en fase, der kan betegnes som menneskehedens barndom. Det var en praksis, som skabte utallige tiggere, der gik rundt med tiggerskåle, og levede af deres medmennesker, men det blev anset for at være yderst prisværdigt.

Menneskeheden er ved at opnå modenhed. Paulus sagde: *“Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige”*. Skal løftet om askese så ikke droppes? Det rigtige svar er sandsynligvis *“nej”*. Og hvis det er tilfældet, er der brug for en voksen forståelse af askese.

Der kommer et tidspunkt i enhver discipels udvikling, hvor de åndelige aspirationers samlede virkning skaber et nyt og dybere engagement. Hvis det ignoreres, forsinkes disciplens fremskridt på udviklingsvejen, men før eller senere bliver ethvert personligt ønske om fremskridt opgivet. Disciplen erkender langt om længe i sin bevidsthed den dybe sandhed, at: 1) Disciplens problemer smelter sammen med menneskehedens problemer. 2) Disciplens planer er identiske med Hierarkiets planer. 3) Disciplens liv forenes med gruppens liv. Og alligevel er intet mistet.

I Den Nye Tidsalder kan man forvente, at løftet om askese og fattigdom bliver et privat sag mellem personligheden og menneskets sjæl. Det er en beslutning, der er underlagt disciplens åndelige vilje. Det er et løfte, der gives lydløst, i fortrolighed og intet menneske kender til det. Hvis løftet skal have værdi, skal det udelukkende komme til udtryk i disciplens liv. Gør det ikke det, vil det være et mislykket forsøg på at tage et stort skridt fremad.

I Den Nye Tidsalder vil løftet omfatte meget mere end penge og materielle besiddelser, som disciplen heller ikke skal binde sig til af hensyn til den personlige karma og omstændighederne i tjenestearbejdet, og det vil kræve både disciplin og offer. Kvaliteten af løftet kan formuleres på denne måde:

“Søg intet. Ønsk intet. Håb intet for personligheden. Giv afkald på al åndelig ambition. Vær tilfreds med at være i lyset eller i mørket – at være aktiv eller passiv – at arbejde eller at vente – at tale eller at være tavs – at blive rost eller irettesat – at føle sorg eller glæde. Disciplens eneste ønske er at hjælpe Hierarkiet med det guddommelige arbejde til gavn for menneskeheden”.

Det kan sammenfattes i ét ord *“uselvskhed”*. Uselvskhed er et magisk mantra. Det rummer essensen af det engagement, som ledende medlemmer af den nye verdenstjenergruppe viser.

Energi følger tanken

Sproget får stadig større betydning, og betydningen vokser efterhånden som sproget skal dække menneskehedens voksende viden og erfaring. Eksempelvis har ordet "natur" altid skabt fredfyldte billeder af skove og lyde fra smukke landskaber, men i den nuværende tidsalder kan ordet "natur" lige så let lede forestillingsevnen til et elektromagnetisk felt – en verden af usynlige kræfter, hvor mystiske sub-atomare partikler farer ind og ud af eksistens. Et enkelt ord kan derfor skabe billeder af to helt forskellige verdener.

Fysikeren ved, at der ligger en subtil natur til grund for scenen med de subatomare partikler. Og esoterikeren ved, at der er tale om en illusion. Både landskabet og de subatomare partikler er *stof, form og virkninger*, for bag dem begge er der en anden type natur – en åndelig verden af *liv, energi og årsager*. Det er bl.a. intuitionens verden, og den får man kun adgang til via hjertet, for intuitionens verden undviger og forsvinder ved den mindste forstyrrelse fra tanker, der rettes mod den ydre verden. De, der er i stand til at bruge intuitionen bevidst, gør det ved hjælp af en fundamental åndelig lov: *Energi følger tanken!*

Naturvidenskaben oplyser, at *alt er energi*, og åndsvidenskaben tilføjer, at *energi følger tanken*. Det er derfor muligt at arbejde med naturloven ved at bruge den skabende fantasi. Efterhånden som mennesket lærer at "tænke i hjertet", vil det opdage, at den indsigt, menneskeheden har erhvervet, bliver magnetisk, og at magnetismen vokser jo mere tankeenergi, der tilføres, og dermed får man et praktisk redskab til at skabe rigtige menneskelige relationer i en verden i krise. Rigtige menneskelige relationer er en tanke, der er baseret på viljen til det gode, og når mennesker stimulerer den oplyste tankeform, vil strømme af energi visualisere tilsvarende tankeformer hos ligesindede mennesker rundt om i verden. For de mennesker, der deltager aktivt og meditativt i den form for tjenestearbejde for planeten og menneskeheden, er betydningen af ordet "natur" udvidet til at omfatte intentionen om at skabe gruppebevidsthed og telepatiske relationer.

Indsigt og studier er nødvendig for at forstå naturens åndelige aspekter. Men når man studerer, skal man forsøge at læse med et åbent sind. Man skal ikke læse "mellem linjerne", men "bag ordene" – dvs. at man skal afkode teksten ligesom man afkoder et indviklet chiffrersystem. Det er en metode, der benyttes af visdommens mestre, som – når de formidler deres visdom – skjuler den dybere betydning bag de ord, de anvender. Det følger en naturlov, som kræver, at et menneske selv skal afkode mysterierne. Alice A. Baileys værker repræsenterer banebrydende esoteriske tanker, og her er ordene arrangeret på en bestemt måde for at skabe en energi, der giver genlyd i hovedet på læseren. Det er bl.a. årsagen til, at VisdomsNettet anbefaler, at bøgerne læses på originalsproget engelsk. Almindelige ord kan derfor formidle et dybere perspektiv, for bag dem ligger den energi og de kvaliteter, der forsøger at få adgang til læserens bevidsthed. Et ord kan skabe et punkt af forsættelig spænding i hjerne og hjerte, der får de tre åndelige aspekter – vilje, kærlighed og intelligens – til at svinge i overensstemmelse med den overordnede hensigt med planeten og menneskeheden. På nuværende tidspunkt kan det ikke være andet end et interessant koncept, men en dag vil den idé, der ligger bag et bevidst ordvalg, være klart forstået. Sproget kan ikke alene udvides til at omfatte den voksende viden og erfaring i menneskets verden, men også til at afsløre ordenes *kvalitet*. Åndsvidenskaben er skrevet med dette aspekt i tankerne. Derfor er der grund til at være opmærksom på de tankeretninger, man praktiserer, for de kan forankre nye betydninger, kvaliteter og principper i menneskehedens bevidsthed. Og alle kan deltage.

Er verdenskrisen en personlig krise?

Hvorfor er den globale krise en personlig krise – dvs. en krise i det enkelte menneskes liv? Alle mennesker fødes på et bestemt tidspunkt, i en bestemt udviklingsperiode og i et bestemt samspil med andre. Mennesket er *ikke* den inkarnerede personlighed. Mennesket er en sjæl. Det er derfor logisk, at begivenhederne i makrokosmos afspejles i mennesket selv, for alle mennesker er forbundet med deres sjæl. Og derfor er det indlysende, at verdenskrisen er det enkelte menneskes personlige slagmark.

Menneskehedens krise kan kaldes en bevidsthedskrise. Eller en værdikrise. Eller måske er det en krise, der skal vække mennesket til fornuft. Mennesket lever i en verden, der enten kan lulle det i søvn eller få det til at vågne op. Det er et personligt valg. Verdenskrisen er en chance, der skal vække mennesket, få det til at tage tøjlerne og styre menneskeheden mod enhed? Men måske foretrækker menneskeheden at sove videre og bare drive med strømmen, uanset hvor den fører hen? Menneskehedens afgørende krise, er ikke af ydre men indre natur. Det er ikke planetens begrænsning, der forhindrer udviklingen mod en bedre fremtid, men menneskets tanker, vilje og forståelse. Mennesket er årsagen til sine egne problemer, og kun ved at forandre tænkningen og handlemåden, og ikke den omgivende verden, kan problemerne løses.

På en måde drejer det sig om menneskets manglende evne til åndelig læsning af verden. Kan man det, ser man verdenskrisen som en afspejling af en indre åndelig virkelighed. Den åndelige virkelighed vil naturligvis altid være i kontakt med det enkelte menneskes åndelige virkelighed. Hvad foregår der i de indre subtile verdener, som genererer de mange og store konflikter i den fysiske verden? I intuitionens klare lys ser man en kamp, der er skabt af menneskets måde at se verden på – dvs. et sammenstød mellem forskellige fortolkninger af virkeligheden. Mennesket er fanget i gamle tankemønstre, og derfor er der brug for at etablere et rum, som kan skabe stilhed i mennesket selv – sådan som Krishnamurti sagde det. Mangel på stilhed og konstant fokusering på det ydre, skaber inertie, og det stimulerer konstant til handlinger, der er afskåret fra medmenneskelighed og den indre åndelige kerne. Roberto Assagioli talte om psykosyntese, og Robert Muller om en uddannelsesproces, der relaterer mennesket til helheden. Krisen er derfor en krise, der tilpasser personligheden til sjælen. Rudolf Steiner sagde, at mennesket oplever inkarnationen af "jeg-princippet", og det skal blive i stand til at bruge den individuelle kraft på en skabende måde for at skabe ny social organisering – dvs. inden for alle aspekter af menneskelivet. Enten vil menneskeheden gøre det, eller også vil den fortsat bygge videre på en civilisation, der er baseret på egoisme, grådighed og ydre værdier.

Hvordan kan man agere i verden på en måde, der bidrager til opbygningen af en ny og bedre fremtid? Hvordan kan man overvinde de personlige impulser, og få energien til at strømme til udviklingen af menneskehedens *åndelige* muligheder? Man skal forsøge at holde sig vågen og ikke bevidstløst følge strømmen, for det er den, der har skabt verdenskrisen. I et univers, der er i konstant forandring, er man nødt til at forsøge igen og igen. Man er nødt til at forsøge at besvare sine egne spørgsmål og hjælpe andre mennesker med at besvare deres. Det kræver åndsvidenskabelige studier. Det kræver meditation. Og det kræver uselvisk tjenestearbejde.

Harmoni & konflikt

Menneskeheden er inde i en cyklus med hurtige forandringer. Det bekræftes af utallige tumultagtige begivenheder både nationalt og internationalt. Omvæltningen er delvis skabt af de valg, menneskeheden har foretaget, og af den følelsesmæssige fokusering på de fleste af menneskelivets aspekter. Men det er en test, der indebærer mulighed for åndelig vækst. Opfattelsen af dualitet skaber splittelse, men den repræsenterer også en beslutning om at vælge et åndeligt liv eller fortsætte med det materialistiske liv. Under konflikter lærer mennesket at tage beslutninger. Beslutningerne baseres forhåbentlig på en åndelig, kulturel og social udvikling, der lægger vægt på menneskehedens enhed. Hvis ikke kan separatismen i menneskets tankesind forlænge den nuværende materialistiske kriseperiode og skabe flere og flere konflikter. Princippet om konflikt (4. stråles energi) er en kvalitet, der tvinger menneskeheden til at lære af fortidens fejltagelser og foretage nye valg. Hos de fleste mennesker skaber konflikt indre spændinger, men det øger samtidig behovet for at foretage valg i vanskelige situationer, og det er en egenskab, der er nødvendig. Konflikt er et aspekt af krisen, og den hører til evolutionsprocessen. Kriser er nødvendige for at stimulere medfølelse og forståelse og vække den iboende åndelighed.

I kulturel forstand er konflikt et socialt fænomen, der involverer forskelle i personlige synspunkter. Forskellene kan være langtidsholdbare og have langvarig effekt på kulturen. Kultur afspejler deling af idéer, værdier og perspektiver. Hvis idéer og værdier i hele menneskehedens verdenskultur er påvirket af det åndelige princip om deling (et aspekt af 2. stråle for kærlighed-visdom) vil menneskeheden begynde at reducere verdens konflikter. Kulturel deling vil medføre større forståelse nationer imellem. Den vil også resultere i øget globalt samarbejde og udjævne kulturelle forskelle, og det vil medvirke til at overvinde konflikter. Samarbejde er en metode til socialt engagement, som er en modsætning til den konkurrerende metode. At se sig selv som en del af en helhed er det første skridt til at fjerne holdninger, der fremmer splittelse og styrker fordomme og partiskhed. Konflikt opstår, når konkurrence udelukker samarbejde, for det skaber separatistisk tænkning i menneskers bevidsthed, og det styrker egoistiske holdninger. "Jeg'et" erstatter "vi'et" i menneskets bevidsthed, og det påvirker synet på verden.

Mennesket er socialiseret ind i bestemte synspunkter via familien, vennekredsen, lokalsamfundet og nationen. Efterhånden som mennesket modnes i sin udvikling, skifter verdenssynet. Først er det egocentrisk, derefter sociocentrisk og til sidst heliocentrisk. De tre verdenssyn er korrekte på de forskellige udviklingsstadier, og de tillader, at perspektivet skifter fra selvoptagethed via gruppefokusering til et globalt eller universelt perspektiv. Det medfører en mulighed for et mere rummeligt og inkluderende verdenssyn. Jo mere inkluderende verdensbilledet er, jo større er evnen til at tage hensyn til andres behov. Det er grundlaget for den moralske udvikling, der er fundamentet for en menneskelig kultur, der tager ansvar for sine medlemmer. Udviklingen af medfølelse eller "kærlighed i handling" vil stimulere menneskehedens evne til at overvinde konflikter. Og medfølelse er et aspekt af intuition.

"Intuition er en omfattende forståelse af det universelle princip, og når den er aktiv, er der – i det mindste af og til – en fuldstændig mangel på følelsen af adskilthed".

Alice A. Bailey: *Glamour: A World Problem*, p. 3

Hvor er "Himlen"?

Menneskeheden har sendt rumsonder meget langt ud i rummet, og med teleskoper har rumforskere iagttaget fjerne galakser millioner af lysår borte, men religionernes meget omtalte "Himmel", hvor Gud, englene og de rettroende angiveligt opholder sig, har ingen set. Religionerne kan ikke forklare, hvor deres "Himmel" befinder sig, men iflg. åndsvidenskaben findes der tre områder, der på en måde kan betegnes som en slags "Himmel".

Den ene "Himmel" er *astralplanet*. Det er et subjektivt eksistensplan – det sjette af syv bevidsthedsplaner. Det fysiske plan gennemtrænges af astralplanetets stof, som ikke kan opfattes med de fysiske sanser, for de er ikke i stand til at registrere stoffets finhed og hurtige bevægelser. Iagttagelse kræver clairvoyance. Når mennesket dør på det fysiske plan, overføres bevidstheden til astrallegemet. Det samme sker, når det sover. Mennesket kan bruge lang tid på astralplanet afhængig af tilstanden i følelses- og begærlivet. Det er muligvis den bevidsthedstilstand, som de traditionelle religioner kalder "Himlen". Det er en tilstand for sanselig nydelse, der er udtryk for længsel efter hvile, fred og lykke, og det enkelte menneske skaber det for sig selv i forhold til det, der er opbygget i livet på det fysiske plan. Derfor er der utallige varianter af det astrale liv. På et tidspunkt dør astrallegemet også, og bevidstheden trækker sig ind på næste eksistensplan – mentalplanet.

På *mentalplanet* er der også en slags "Himmel". Planet omtales ofte som Devachan. I det gamle Egypten hed det Amenti. Eksistensplanet og mentallegemet består af endnu finere og hurtigere vibrerende stof end astrallegemet, og bevidsthedstilstanden, der beskrives som lyksalighed, er mere eftertænksom og intens. Virkelighedsoplevelsen er overvældende i forhold til astralplanet. Men mentalplanet hører stadig til den lavere stof- og formverden, og mennesket er også nødt til på et tidspunkt at transcendere den mentale tilstand. Det kan kun ske via ubundethed og upersonlighed – og det gælder i øvrigt uanset hvilket bevidsthedsplan, man befinder sig på. Desuden er der ingen ophold i Devachan for det uudviklede menneske, for hvis der kun er udviklet meget lidt intelligens og aktivt tankeliv, er der ikke noget at bearbejde i Devachan. Hvis det er tilfældet, udsender sjælen en impuls, som indleder en ny reinkarnationsproces.

Den tredje form for "Himmel" kaldes Nirvana, som de fleste har hørt om. Et menneske får kun adgang til den høje energiverden, når de tre lavere formverdener ikke længere kan fastholde et menneske pga. bindinger eller karma. Mentalplanet giver en oplevelse af enhed med andre, men eksistensplanet er stadig en afspejling af en endnu højere tilstand, og derfor er der stadig aspekter af egoisme og separatisme. Nirvana repræsenterer ægte enheds- eller gruppebevidsthed. Det indebærer lyksalighed for den enkelte, og adskilthed opleves ikke længere – kun altomfattende enhed. Det er en bevidsthedstilstand, der kan opnås på det fysiske plan af de mennesker, der opnår oplysning. Nirvana oversættes som regel med "tomhed" eller "udslettelse", men ofte – navnlig i Vesten – fortolker man meningen bogstaveligt, og derfor sidestiller man nirvana med totalt ophør af liv og bevidsthed. Holdningen kan sammenlignes med naturvidenskabens overbevisning om, at når et fysisk menneske dør, udslettes livet og bevidstheden permanent. Iflg. åndsvidenskaben er begge dele en misforståelse. Nirvana er den tilstand man opnår, når man undslipper de karmiske cyklusser af genfødsel og lidelse. Nirvana er en tilstand af enhed med den universelle bevidsthed – "den rene tilstand" – på det nirvaniske eller *atmiske* bevidsthedsplan.

Når det fysiske legeme er kasseret, vil de fleste mennesker stå over for to store oplevelser i efterlivet – et øjeblik med sjælskontakt, og derefter et tilbageblik over det fysiske liv. Det skaber grundlag for bearbejdning i efterlivet, og former desuden grundlaget for næste inkarnation.

Spørgsmålet er nu, hvor religionernes "Helvede" befinder sig? Det er et rædselsvækkende torturkammer, som den *alkærlige* Fader iflg. præsterne bruger til at udsætte sine menneskebørn for evige lidelser og rædsler, hvis de vover at sætte spørgsmålstejn ved Hans eksistens. Det er tydeligvis en fantasifuld opfindelse af kristendommens præster. Helvede og skærsilden findes ikke. Spørgsmålet er, om det såkaldte "Helvede" er identisk med det fysiske plan?

Hvorfor er det hemmelige hemmeligt?

Åndsvidenskab kaldes også "den hemmelige lære". Men hvorfor er den hemmelig? Der er en sammenhæng mellem ordene *hemmelig*, *hellig* og *hel*. Det *hemmelige* betyder *det hjemlige* – dvs. det, der *hører til hjemmet* og dermed til *det private* og *det fortrolige*. Det *hellige* er det, der hører til menneskets *sande hjem* – dvs. det åndelige ophav og den sande identitet. Men det *hellige* relaterer desuden til *helhed*, fordi det hellige er forbundet med helse og helbred. *Det hellige er derfor det, der er helt*. At være *hel* betyder at være fuldkommen, og det fuldkomne er uden fejl og mangler – og derfor *helbredt*. Det fuldkomne fungerer i total harmoni med helheden, og derfor er der overensstemmelse mellem *helhed* og *helliggørelse*. Helliggørelse er åbenbaringen af, at det er alle menneskers skæbne at blive hele – at blive lig *helheden* – at blive *hellige* eller guddommelige. Helliggørelse eller guddommeliggørelse er livets dybeste hemmelighed. Livets kilde – årsagernes verden – er usynlig. Den synlige verden består af virkninger, og virkningerne er årsager, der har manifesteret sig og er blevet synlige. Årsagerne går derfor altid forud for virkningerne. Det usynlige går forud for det synlige. Livets kilde eller menneskets iboende guddommelighed er som følge deraf usynlig og er derfor "hemmelig", for den er hinsides enhver form og begrænsning.

På engelsk er forbindelsen mellem ordene *sacred* (hellig) og *secret* (hemmelig) indlysende. Ordene stammer fra de latinske ord *sacer* og *secretum*. Der er en forbindelse mellem de engelske ord *holy* (hellig) og *whole* (helhed). Et *helligt* menneske er et *helt* menneske, for det indre er i balance med det ydre – det åndelige kommer til udtryk i det fysiske. Og dermed er det hemmelige åbenbart – det tilsloredede er afsløret. Men de færreste mennesker er bevidste om, at de er åndelige væsener, og meget få lever bevidst et åndeligt liv, hvor de forsøger at fungere i harmoni med den helhed, som det enkelte menneske er en uadskillelig del af.

Livets dybere hemmeligheder er aldrig blevet afsløret for mennesker, der ikke har "ører, der kan høre" eller "øjne, der kan se". Der skelnes mellem åndeligt modne mennesker, der er modtagelige for den esoteriske forståelse, og de mange, der kun er modtagelige for den lettilgængelige eller eksoteriske version. Men det er vigtigt at forstå, at meningen netop er, at *det hemmelige skal åbenbares*. Det er åndsvidenskabens primære opgave at gøre opmærksom på forholdet mellem det indre og ydre – mellem det skjulte og det synlige – mellem esoterisk og eksoterisk. Åndsvidenskabelig indsigt giver det formløse form. Det usynlige bliver synligt – men samtidigt fungerer hemmelighederne som en beskyttelse mod mennesker, der ikke er åndeligt modne til at forstå dem. Ved hjælp af esoterisk forståelse åbenbarer åndevidenskab den hemmelige lære, der kan hjælpe søgende mennesker med at finde svarene på livets tre store spørgsmål: *Hvor kommer jeg fra? Hvorfor er jeg her? Hvor er jeg på vej hen?* Overordnet kan man sige, at ingen – hverken Gud, esoterikere eller gennemsnitsmennesker – skjuler livets hemmeligheder. Svarene er der! De har altid været der! Og de vil altid være der! Det er mennesket selv, der lukker sig ude fra de åndelige erkendelser ved at betragte de fysiske sanser som eneste mulighed for at erkende virkeligheden og anse det indre subjektive liv som uvirkeligt. Hvis Universet eller verdensaltet er alt det, der er, og alt det der er, er udgået fra den guddommelige bevidsthed, rummer Universet naturligvis alt, hvad der kan erkendes. Men selv om alt er til stede, medfører det ikke, at alle *kan* erkende alt det, der er. Hvor meget det er muligt at erkende, afhænger af bevidstheden. Det er vanskeligt at gennemføre den personlige udvikling uden hjælp. Den systematiske vækning af de indre sanser kræver et målrettet og utrættelig arbejde – og ikke mindst en egnet metode. Åndsvidenskab er et tilbud om et egnet system. Metoden består ikke i en *afsløring* af hemmeligheder. Åndsvidenskab afslører i stedet *metoder*, der kan gøre mennesket i stand til *ved egen kraft* at erkende de indre hemmeligheder. Der er ikke tale om, at nogen *tilbageholder eller skjuler* viden eller indsigt. Adgang til egenskaberne og dermed til de indre hemmeligheder er derfor ikke noget, man uden videre får. Der kræves åndelig modenhed. Det enkelte menneske skal selv forædle sin natur, og gradvis åbne sig for den indre, subjektive virkelighed, der altid har været der, og som altid vil være der. De dybeste hemmeligheder kan ikke erkendes hverken ved hjælp af tale eller skrift. *De kan kun erfares!*

Hvad er blændværk?

I åndsvidenskaben tales der om blændværk, men hvad menes der med blændværk? Den eksoteriske (dvs. ydre eller almindelige) betydning af blændværk repræsenterer kampen for menneskets materialistiske lyster – rigdom, skønhed, popularitet, charme, præstationer osv. Og den eksoteriske udgave af blændværk motiverer adfærden for rigtig mange mennesker – sandsynligvis de fleste. Tænk på hvor meget energi de fleste bruger på at stræbe efter en mere luksuriøs bolig, en højere løn, en højere stilling eller et mere magtfuldt job, en attraktiv eller velhavende ægtefælle, en høj uddannelse (enten til sig selv eller til børnene) en høj social status ... osv. Mange aviser og ugeblade præsenterer billeder, omtaler, nekrologer, sladder og "afsløringer", der blot er en gentagelse af de detaljer, der bekræfter (eller afkræfter) et menneskes materialistiske status.

Bag det eksoteriske blændværks glitrende overflade ligger konkurrenceåndens enorme minefelt. Når et menneske indtager en højere position eller status, er det nødvendigt at henvise et medmenneske til en lavere position og status. Almindelig indbildskhed vil som regel betyde, at den højere status betragtes som velfortjent på en eller anden måde – naturligvis baseret på verdslig fortjeneste. Og det medfører også, at medmenneskets lavere status også er velfortjent eller selvforskyldt – dvs. mangel på verdslig fortjeneste. Mange af verdens konflikter – selv konflikter på et lille og næsten umærkeligt niveau – stammer fra kamp mellem mennesker med modsatrettet status. Reelt er der tale om den "opfattede status", for i en konflikt vil begge sider forsøge at fastholde dominansen over den anden og forklare sin overlegenhed med en logisk funderet begrundelse.

I esoterisk (dybere eller indre) forstand fungerer blændværk på stort set samme måde. En esoteriker kan blive fristet af forførende tankeformer på astralplanet, og høj esoterisk status i den indre verden er identisk med den meget eftertragtede besiddelse af høj status eller position i den ydre verden. Tankeformerne kommer som regel til udtryk som følelser – eksempelvis som frygt for ikke at følge sjælens inspiration (hvad nu hvis jeg begår fejl – hvad nu hvis offeret er for stort?). Eller af stolthed over de fremskridt, man begærer på udviklingsvejen (jeg er meget psykisk og i fuldkommen harmoni – jeg kender åndsvidenskabelige hemmeligheder, som ingen andre kender). Det kan også komme til udtryk som forvirring (hvad skal jeg gøre for at være åndeligt korrekt? – hvad betyder de esoteriske oplysninger, og hvorfor kan jeg ikke finde ud af dem?).

I modsætning til den eksoteriske kamp om genstande og status, foregår den esoteriske kamp inden i esoterikeren – mellem den separatistiske personlighed og sjælen. Følelserne skaber et røgslør mellem personligheden og sjælen, og det er vanskeligt at se gennem røgsløret og følge udviklingsvejen, der ligger forude. Derfor er det nyttigt at tænke på, at på udviklingsvejen vil intet af det, man frygter, føre til succes. Der er heller ingen, man kan sammenligne sine fremskridt med. Og der findes ingen forvirring, som kan modstå den subtile inspiration, der stammer fra regelmæssig meditation.

Uanset om det er eksoterisk eller esoterisk blændværk, vil konflikterne mellem modsatrettede viljer altid medføre ny forståelse, og forståelse er sædvanligvis af en højere orden, selv om den samme konflikt gentages mange gange, indtil den højere orden hersker. Alt i alt udgør de mange konflikter og den forståelse, de giver, selve evolutionen, uanset hvilket eksistensniveau konflikten opstår på. En esoterikers største udfordring er at afsløre de indre konflikter og fjerne det astrale blændværk. Den sekundære udfordring er at undlade at reagere på andres konflikter. Det er tjenestearbejde på det mest basale niveau.

Nutidens ceremonier

Ceremonier handlede oprindeligt og essentielt om magi, der var tilrettelagt for at skabe bestemte, konkrete resultater, men i nutiden udføres næsten alle rituelle ceremonier af vane. Nutidens ceremonier strækker sig fra tankeløs ærbødighed til misforståede traditioner – og mange ceremonier skal bare tilfredsstille forestillinger om hengivenhed. Tidligere – når en neofyt blev salvet i mysterierne – var det faktisk afslutningen på en proces, der begyndte på højere bevidsthedsplaner i neofyttens indre natur. Det var ikke en symbolsk handling, der bare skulle fastholde opmærksomheden eller imponere følelseslivet. I to kristne ceremonier – dåb og konfirmation – betragtes handlingerne af mange kirker som *”ydre og synlige tegn på en indre og åndelig nåde”*, og af andre som en egentlig overførsel af nåde til hovedpersonen – og det samme gælder andre af de kristne sakramenter. I den ægte ceremonielle magi anerkendes overførslen fuldt ud, men om det lykkes afhænger af, om de nødvendige betingelser opfyldes. Men den nødvendige viden og teknik, der kræves for at opfylde de nødvendige betingelser, har de fleste mennesker tydeligvis glemt i nutiden. Det er en viden, man først opnår i de højere grader af discipelskab, og den er bevogtet og beskyttet. Ceremoniel magi – uanset om den er hvid eller sort – betyder påkaldelse af forskellige naturkræfter, stærkere eller svagere afhængig af deres natur – og kontrol over dem kræver en målrettet vilje, et fokuseret tankesind og et rent hjerte. Ceremonier, der er udført i uvidenhed, kan være totalt resultatløse.

Der løber en rød tråd af halvtintuitiv forståelse gennem traditioner og ceremonier i menneskehedens historie, og den opmuntrer i virkeligheden folk til at holde op, men uvidenhed, vaner, ceremonier og gruppepres får folk til bevidstløst at fortsætte. Derfor er ceremonierne blevet holdt i live gennem tiderne, selv om den reelle betydning og virkning for længst er gået tabt. Et godt eksempel er julen. Ingen ved, hvornår Jesus blev født, og derfor valgte præsterne en dato. Ca. 300 e.Kr. fastlagde man Jesu fødselsdag til den 25. december. Årsagen til valget var tydeligvis, at man kunne kombinere fejringen af fødselsdagen med fejringen af den gamle midvinterfest. Lysets tilbagevenden blev fejret overalt på Jorden, og når julen fejres i december som lysets fest, er det et levn fra den romerske vinterfest *”saturnalierne”*. Ceremonien blev fejret af romerne den 19. december, og den markerede slutningen på et år og begyndelsen på et nyt. Julius Cæsar ændrede imidlertid datoen til den 17. december, men fejrede til gengæld begivenheden i hele syv dage – altså frem til den 24. december. Saturnalierne var snarere ildens end lysets fest, og i den anledning dekorerede romerne hjemmene med stedsegrønne grene, lys og kulørte lamper. De gav hinanden gaver, spiste søde sager, og man skulle være gode ved hinanden.

Ordet *”jul”* stammer fra det hedenske *jól*, der sandsynligvis henviser til *”øl”* eller *”mjød”*, og dermed til de store mængder øl, der blev drukket sammen med indtagelsen af masser af sul for at fejre midvinteren og lysets tilbagevenden. Sandsynligvis stammer ceremonien fra legenden om aserne (alfaderen Odins afkom), som levede i Asgård, hvor aserne mødtes til højtider, hvor de drak masser af mjød – men de færreste er klar over, at *”mjød”* er symbol på *livserfaringer*, der blev erhvervet i livets lavere regioner.

Jesus har aldrig bedt de troende om at fejre hans fødselsdag, og der står ingen steder i Bibelen, at man skal fejre hverken hans eller andres fødselsdag. Omkring år 200 gjorde kirkefaderen Clemens af Alexandria ligefrem nar af de mennesker, der vil beregne Jesu fødselsdag. Beslutningen skabte også voldsom modstand i kristne grupper – eksempelvis i England i det 17. årh., hvor puritanerne fik julefesten forbudt. De mennesker, der stadig har et religiøst element i julefesten, fejrer det *fysiske* Jesus-barns fødsel i krybben, og det sker så bundet af kirkens stivnede dogmer og trossætninger, at det ikke går op for dem, hvad der var hensigten med ceremonien. Fødslen i krybben er symbol på *Kristus-princippets* fødsel i hjertets krybberum. Hjertets sæd (kærligheden) spirer i mørket (stalden) og barnet (Kristus-princippet eller sjælsimpulsen) fødes. Juletiden er derfor reelt årets åndelige påmindelse til alle om at bedømme kærlighedens vækst eller deres åndelige udvikling i året, der gik. Man skal ransage sin bevidsthed og vurdere, hvordan livet og udviklingen er forløbet og forberede sig på et nyt år med nye udviklingsmuligheder. Men hvad har julen i stedet for udviklet sig til i nutiden? En dybt materialistisk præsentation af kristendommen, og på samme måde er den enkelte juledag degenereret til et orgie af ødselhed, erhvervelse af ting og sager, og mest af alt betragtes det som en periode, der er *”god for handel”*.

Nutidens åndelige nærsynethed

Iflg. nutidens vestlige tankegang får mennesket kun ét liv. Det er alt! Og derfor drejer det sig om at klamre sig til det så længe som muligt og på enhver tænkelig måde. Det ultimative symbol på holdningen er kryogen frysning² med uhyggelige billeder af frosne lig, der vender tilbage til livet, hvis og når naturvidenskaben får udviklet teknikken i tilstrækkelig grad. Det er et sørgeligt bevis på, hvor berøringsangste nutidens menneskehed er blevet over for de indre sandheder, som mennesket engang havde et naturligt og instinktivt kendskab til som en del af sin fødselsret. På grund af nutidens åndelige nærsynethed er det fysiske liv blevet hurtigt, voldsomt, selvdestruktivt og tomt, men selv om processen bliver lidelsesfuld, vil den verdensomspændende krise heldigvis snart vække menneskeheden fra den farlige selvcentrede søvn.

Mennesket bliver i øjeblikket vendt rundt, så det står ansigt til ansigt med sig selv – og det er ikke et øjeblik for tidligt. Død pga. krig, hungersnød, fattigdom, sygdom, terrorisme, grådighed, materialisme og naturkatastrofer vises på daglig basis via medierne for øjnene af stort set hele menneskeheden i deres egne hjem – og folk reagerer naturligvis på de forfærdelige lidelser, de konfronteres med. De frygtelige scener minder det enkelte menneske om dets egen dødelighed, og mange spørger derfor, om der virkelig kun findes ét liv, eller om der er et liv efter døden, når man forlader en verden, der er så fuld af lidelse, tab, had og separatisme. Den kollektive desillusionering, der bl.a. skyldes ortodokse religioners manglende evne til at besvare de essentielle spørgsmål tilfredsstillende, har medført, at intelligente, kritiske og spørgende tænkere søger efter en filosofi, der er mere velegnet til de nuværende globale udfordringer. Parallelt med den hurtige vækst i psykologi og samfundsvidenskab spirer en ny interesse frem, som ganske vist er fuld af påståede kontakter med mennesker på den anden side af dødens port, kommunikation med engle og rumvæsener, astralrejser og mange andre påstande, men som samtidig åbner den naturvidenskabelige forskning for debat om bevidsthedens natur via forskningen i nær-død-oplevelser og ud-af-kroppen-oplevelser.

Det medfører en uafbrudt nedbrydning af tabuerne omkring emnet død og efterliv og en stigende interesse for forståelse af menneskets indre natur. Den etablerede naturvidenskab accepterer stadig kun fysiske, håndgribelige beviser for efterlivet, og dens generelt materialistiske holdning er delvis en karmisk tilbagevirkning i forhold til kirken, som tidligere dominerede og undertrykte naturvidenskaben. Og det er interessant at iagttage, at de religiøse fanatikeres beskrivelse af Himlen, betragtes som et absolut Helvede af de fleste forskere. Og selv ortodokse religiøse forestillinger om emnet er stort set uden sammenhæng eller relevans til realiteterne i nutidens verden, og derfor er de hurtigt ved at miste deres appel. Det er alene ved at forstå efterlivet som en forlængelse af det fysiske liv, at dødsprocessen kan forstås som en overgang – en transformation af bevidstheden fra et område af det kosmiske tankesind til et andet. Afkastelse af et legeme og bevidsthedens fortsættelse i et nyt og mere egnet, er udelukkende et trin i en uendelig spiral af udvikling, der er i overensstemmelse med den guddommelige plan.

For at forstå forholdet mellem den fysiske verden og den næste er man nødt til at have et mere upersonligt perspektiv på livet og evolutionen. Man er nødt til at give slip på det egocentrerede livssyn og se livet i et kosmisk perspektiv, hvor det kun er de individuelle personligheder, der dør, efter at de højere og mere ædle kvaliteter er blevet optaget og integreret i sjælen. Det er sjælen, der er evig – ikke personligheden. Det er personligheden, der kun har ét liv – ikke sjælen. Ved hjælp af mange inkarnationer opnår sjælen gradvis kontrol over sine mentale, astrale og fysiske redskaber, og til sidst kan sjælen manifestere sig og komme fuldt ud til udtryk som oplyst på det fysiske plan. Det sker kollektivt, og derfor udgør menneskehedens kollektive bevidsthed et levende energicentrum – en kosmisk forpost, der både har ansvaret for ledelse af planeten og den åndelige pleje af de lavere naturriger, som hver især har sin rolle at spille i den guddommelige plan.

² Frysning med flydende gasser kaldes kryogen frysning.

Dødsprocessen

Hvad sker der præcist når man dør? Åndsvidenskaben oplyser, at ved afslutningen af en livscyklus bruger sjælen sin tiltrækningskraft med en styrke, der opvejer stoffets tiltrækningskraft. I den forstand kan man sige, at døden er sjælens påvirkning, som er for stærk for kroppen. Døden er en kærlighedshandling fra sjælens side, og den involverer tre vigtige processer, som frigør det inkarnerede sjælsaspekt fra de tre lavere verdener. Den første proces kaldes restitutionfasen eller tilbagegivelsen. Den indebærer, at det stof, som den fysiske krop bestod af, returneres til det store reservoir af substans. Stoffet forlader mennesket, der befinder sig i æterlegemet, og fra sjælens synsvinkel, markerer det begyndelsen på tilbagetrækningen af den åndelige energi, som nu begynder at vende tilbage til sin kilde på sjælsplanet. Arbejdet med tilbagegivelsen foretages hovedsagelig af sjælen, som arbejder i den fysiske krop via hjertecentret og hovedcentret. Den anden proces kaldes eliminationsfasen eller fjernelsen. Den finder sted, når tilbageleveringen af den fysiske substans er overstået. Mennesket er nu befriet fra al påvirkning og tiltrækning til fysisk stof, og det befinder sig nu i det subtile astrallegeme, som kun reagerer på tre faktorer – kvaliteten af de astrale eller følelsesmæssige vibrationer og de mentale tankevibrationer, som mennesket sædvanligvis giver udtryk for.

Sjælens stemme er som regel ukendt, men nogle gange er den både kendt og elsket. Åndsvidenskaben oplyser, at det er den overskyggende sjæl og ikke det sjælsaspekt, der er inkarneret i mentallegemet og astrallegemet, der arbejder på at eliminere al kontrol fra astrallegemet og mentallegemet, indtil den opstigende sjæl til sidst samler sig på de højere underplaner af mentalplanet i et punkt af strålende lys. Senere i udviklingsprocessen vil det ændre sig, for sjælsaspektet i inkarnation vil udføre den nødvendige eliminationsproces. Efter eliminationsfasen kommer integrationsfasen eller sammensmeltningen. Sammensmeltningen går ud på, at det frigjorte sjælsaspekt, som blev sendt ned i inkarnation, bestræber sig på at forene sig med sjælen på kausalplanet eller sjælens eget plan, som befinder sig på de højere underplaner af mentalplanet. Sjælsaspektet, som i inkarnationen har identificeret sig med sine legemer, og derfor har troet, at det var sine tanker, følelser og krop, frigør sig nu endeligt og vender tilbage til den helhed, den hele tiden har været.

De tre processer – restitution, elimination og integration – er det, der kaldes døden. Selv om man normalt tænker på døden som den fysiske krops endelige sammenbrud, så er sjælsaspektet stadig inkarneret på astralplanet og det lavere mentalplan. Længden af den tid, mennesket opholder sig på de indre planer for at fuldføre hele dødsprocessen, varierer afhængig af sjælens alder og udvikling. I efterlivet vil de fleste mennesker opholde sig på astralplanet og det lavere mentalplan i en meget lang periode, for eliminationen foregår gradvist, indtil der intet er tilbage af magnetisk tiltrækning fra de lavere planer.

Psykologi & sjælen

I nutiden er morallære og lovgivning stadig i en udviklingsfase, for morallære og lovgivning er ganske enkelt uforenelige. Loven fortæller ikke, hvad der er moralsk og umoralsk – kun hvad der er lovligt og ulovligt. Hvad er der snart tilbage, som ligger uden for fysisk naturvidenskab? Iflg. åndsvidenskaben er det *psykologien – videnskaben om sjælen*. Sjælen er blevet udforsket af nutidens psykologer, men det er desværre gjort fysisk og induktivt, som om sjælen er en genstand, eller som om den består af fysisk stof, der er ved at gå i opløsning. Psykologi og psykologiens sidegren, metafysikken, klarer sig dårligere end alle andre videnskaber. Psykologi og metafysik er to videnskaber, der længe har været totalt adskilt, og pga. uvidenhed er de blevet dødsfjender. Psykologien havde dårligt nok set dagens lys før den havnede i hænderne på den middelalderlige skolastik. Senere blev den befriet derfra, men kun for at blive genstand for nutidens ordkløveri.

I sin nuværende udgave er psykologi en farlig og smuk blomst, der vokser i den håbløse materialismes magre jord. Psykologerne forestiller sig, at mennesket i princippet er en hjælpeløs automat, der styres som en marionetdukke af de tråde, der stammer fra arv og miljø. Den nuværende materialistiske teori om sind og fysisk stof indebærer nødvendigvis læren om tilintetgørelse ved døden, og derfor er den ikke korrekt. Åndsvidenskaben oplyser, at der er enhed mellem Logos og urstoffet. Der er kun én virkelighed bag Universets fænomener. Men i evolutionscyklussen med den manifesterende Logos (ånden) og mulaprakriti (stoffet eller dets noumenon, dvs. tingenes sande eller indre årsag og natur), er polariseringen eller modsætningernes par alle fænomener, som er både subjektive og objektive. Dualiteten mellem ånd og stof er en kendsgerning, så længe den store evolutionscyklus består. Bag dualiteten er der vævet et mørkt slør af "det store ukendte" – det uendelige, uerkendbare og ufattelige. Det er derfor indlysende, at i stedet for at være en videnskab om skabelsens første principper er metafysik blevet brudt op i en række mere eller mindre materialistiske skoler med alverdens teorier og varianter.

Man kan sige, at nutidens psykologi reelt svarer til katolicisme *minus* kristendom, for nutidens psykologi er psykologi *minus* en sjæl. Psyken er blevet reduceret til bare at være en fornemmelse. Det svarer til et solsystem *minus* en sol. Nutidens psykolog beskæftiger sig kun med den overfladiske hjernebevidsthed, og det er håbløst materialistisk. Materialismen forsøger *ikke* at forstå menneskets bevidsthed og tænkeevne – og endnu mindre menneskets ånd og sjæl. Materialismen betragter i virkeligheden mennesket som en bunke organiseret støv. Mennesket er en talende maskine, der udtrykker sig uden en sjæl. Tanken betragtes bare som molekylære forandringer i hjernen. Men iflg. åndsvidenskaben er de molekylære forandringer i hjernen skabt af mentale impulser, for det er tanken, der påvirker hjernens stof. Tanken er derfor uafhængig af hjernen, for hjernen er udelukkende et redskab. Når et menneske siger, "jeg tænker", "jeg føler", "jeg handler", er der et "jeg", der tænker, føler og handler. Det er indlysende, at mennesket ikke kan være hverken tanken, følelsen eller handlingen. Der er en indre instans – et "jeg" eller en sjæl – der tænker, føler og handler. Spørgsmålet er, hvorfor psykologerne er bange for at bore dybere i menneskets bevidsthed for at finde det "jeg", "selv", "ego" eller den sjæl, der er skabt i spændingsfeltet mellem ånden (livet) og legemet (stoffet)?

Farvel til det gamle! Velkommen til det nye!

Starten på et nyt år giver altid mulighed for fornyet håb. Det nye år inspirerer til at tage nye ansvar, og vækker tanken om at lægge fortiden bag sig. For mange er det almindeligt, at man omkring nytår gennemgår sine succeser og fiaskoer i året, der gik, før man går videre ind i det nye. Refleksionerne behøver ikke at blive begrænset til de personlige erfaringer. De kan også omfatte nationale og internationale tendenser og begivenheder. Begge dele kan med fordel undersøges og vurderes på grundlag af den sandhed, man selv har erkendt, og den visdom, man selv har erhvervet.

Refleksionerne ligner disciplens *aftentilbageblik*,³ eller det mere dybtgående tilbageblik over hele inkarnationen, som iflg. åndsvidenskaben finder sted umiddelbart efter den fysiske død. Tilbageblik skal altid gennemføres på en upersonlig måde for at afdække de sandheder, man har opnået. Men når tilbageblikket og konklusionerne er færdigbehandlet, skal de slippes. Man skal *"glemme de ting, der tilhører fortiden"*, sagde den tibetanske mester Djwhal Khul, og *"stræb efter de højere åndelige potentialer"*. Det er en psykologisk proces, der bringer mennesket tættere på virkeligheden og medfører accept og fornyelse.

Tilbageblik, refleksion og upersonlige konklusioner er alle aspekter af videnskaben om sjælskontakt. Og interessen for sjælens natur er vokset i de seneste år – ikke alene pga. væksten i psykologien, men også på grundlag af åndsvidenskaben og Den Nye Tidsalders lære. Naturvidenskaben bidrager også til en udvikling af forståelse af sjælen i form af ud-forskning af ud-af-kroppen-oplevelser og nærdødsoplevelser.

Den offentlige interesse og de videnskabelige undersøgelser af dødens natur har medført, at tabuerne, der er knyttet til døden, er ved at forsvinde. Når man forstår, at efterlivet er en forlængelse af det fysiske liv, bliver dødsprocessen blot en overgang – en flytning af bevidstheden fra et område af det guddommelige sind til et andet. Når en gammel og ned-slidt form afkastes, og når man træder ind i en ny og mere velegnet på et højere niveau, er det bare udtryk for en del af den uendelige spiral af fremskridt i overensstemmelse med evolutionen og Planen.

Forandringsprocessen og tilstrømningen af de nye planetariske energier stimulerer følelsen af forgængelighed, og skaber en falsk oplevelse af tidens gang, men det skyldes, at *"tid udelukkende er en hjernebegivenhed"*. Hjernen registrerer og reagerer på ændringernes rækkefølge. Men når bevidstheden begynder at frigøre sig fra indholdet i de lavere verdener, reagerer den ikke længere automatisk på deres virkning. Bevidstheden bliver i stedet fast fokuseret på et højere niveau, hvor den ydre vibrationshastighed er omsat til en indre frekvens – dvs. åndelige vibrationer.

Når mennesket giver slip på sit egocentrerede livssyn, begynde det at forstå forholdet mellem den fysiske verden og den næste. Det sætter pris på, at evolutionen er indrettet sådan, at de højere åndelige kvaliteter, der er udviklet i personlighedens liv, optages og opbevares i sjælen. Intet, der er positivt og sandt i menneskets natur og i dets relationer til andre, går nogensinde tabt. Sjælen er menneskets center i de utallige inkarnationer, og gradvis lærer den at få kontrol over legemernes forskellige udtryksformer via personligheden. Til sidst er sjælen i stand til fuldt ud at udtrykke sig på det fysiske plan. Når det sker for så stor en del af menneskeheden, at der opnås en kritisk masse, vil menneskeheden kollektive bevidsthed udgøre et levende kraftcenter. Menneskeheden vil dermed blive en åndelig forpost, som får ansvaret for planetens forvaltning.

³ Se VisdomsNettet: <http://www.visdomsnettet.dk/a-92/>

Luk Universet ind!

Åndsvidenskabens virkning på tankesindet kan ikke skabes af nogen eksisterende religion, naturvidenskab eller filosofi. Religionen, naturvidenskab eller filosofien opsplitter livet i faste kategorier. Religionen udelukker naturvidenskab, og naturvidenskab udelukker al åndsvidenskab. Filosofien vender ryggen til de sociale og økonomiske kræfters komplicerede problemstillinger. Kunsten går sine egne veje uden at interessere sig for den inspiration, som naturvidenskab og filosofien kan give kunstneren. Den samlede virkning af de forskellige kundskabsaspekter er at gøre livet til det, som den engelske digter Percy Bysshe Shelley beskrev med disse ord: *"Som en kuppel af mangefarvet glas pletter livet evighedens hvide stråleglans"*. På grund af de mangefarvede pletter på "evighedens hvide stråleglans" har menneskeheden opgivet alt håb om at se det lys, der findes bag den mangefarvede glaskuppel. Mange mennesker har gjort religionen til en vej, der fører til "frelse", for de tror, at deres viden og forståelse vokser eksplosivt, når de træder ind i efterlivet. Naturvidenskabens forskere føler sig begrænset af de metoder, de selv har skabt. Fantasi betragtes som uvidenskabelig, og intuition betyder, at man stoler på evner, der er så personlige, at det ikke kan tages alvorligt som en naturvidenskabelig evne. Universet er umådeligt stort og mangfoldigt, men hver især – religion, naturvidenskab, filosofi og kunst – vil kun lukke en del af Universet ind i sit afgrænsede område.

Den trænedede esoteriker åbner alle sindets og hjertes porte og siger til hele Universet: *"Kom ind!"* Esoterikeren lukker livet ind og forlanger ikke, at det kun skal komme ind via tænkningens og logikkens port – eller via følelsernes port. Når naturvidenskab modsiger åndsvidenskab, lægger esoterikeren mærke til modsigelserne og føler, at når problemet belyses af flere fakta, som endnu ikke er erkendt, vil det, der er sandt i naturvidenskab, og det, der er sandt i åndsvidenskab, udgøre en enhed. Når kompasset på Østens og Vestens filosofier peger i forskellige retninger som udtryk for "udviklingsvejen", fokuserer esoterikeren på, at der findes mange veje, som fører til målet – og esoterikeren går sig sin egen vej.

Esoterikeren accepterer naturvidenskabens, religionens, kunstens og filosofiens opdagelser og afsløringer og forsøger at afdække det essentielle i dem. Efterhånden som mere og mere af Universet optages i esoterikerens hjerte og tænkning, jo hurtigere opfattes meningen med Universet. Esoterikeren søger ingen vej til "frelse" fra livet, men tager livet, som det kommer, og som det er. Esoterikeren erkender ikke sandheden ved udelukke eller afvise, men ved inklusion og assimilering. For esoterikeren er livet ét. Livet er ikke en summen af mange enheder, som så udgør en helhed. *Livet er ét*. Åndsvidenskab lærer esoterikeren at komme i forbindelse med sjælen, og alle filosofier er akkorder i en skala, der skaber en smuk melodi. Kunsten er en metode, der præsenterer Universet via intuitionen, og hvert eneste medmenneske – synder og helgen – repræsenterer ånden, der stiger ned i livet for at udvikle den iboende guddom. En esoteriker arbejder mod et mål. Målet er *"at frigøre det fuldkomne univers i sin natur"*. Med sin tæknings, sit hjertes og sin intuitions porte på vid gab siger esoterikeren:

"Luk Universet ind!"

Glæde & Smerte

Årets tre store åndelige fuldmåneceremonier i april, maj og juni giver fornyet håb, mulighed for "opstandelse" til et nyt liv og visioner, der kan løse den omfattende krise, menneskeheden befinder sig i ved overgangsperioden til Vandbærerens tidsalder. Midt i de forældede idéers døds kamp, og sammenbruddet af de uhensigtsmæssige måder at leve på, er det vigtigt at forstå, at sammenbrud og lidelse er nødvendigt, selv om det opleves smertefuldt. Men samtidig forstår de mennesker, der anerkender den åndelige virkelighed, at det repræsenterer helt nye muligheder for at skabe noget nyt, noget anderledes og noget bedre. Det er derfor vigtigt at understrege de positive visioner og deres dynamiske kvaliteter – håb, medfølelse og glæde.

Buddha fortalte, at al lidelse opstår pga. identifikation med formen. I Fiskenes tidsalder har menneskeheden bevæget sig ind i en blindgyde af materialisme, separatisme, egoisme og grådighed. Stof og form er ikke forkeret i sig selv, og når menneskets bevidsthed er orienteret mod sandheden, sjælsprincippet og kærligt samarbejde med andre, vil personligheden fungere som et guddommeligt aspekt, der kanalisere åndelige og skabende kræfter ud i stoffets verden. Det højner bevidstheden, og samtidig bygges der en bro af medfølelse og forståelse til de lavere naturriger.

Lidelsens mysterium er dybt. Lidelse har et formål. Lidelse er en af de helbredende metoder, som Planetlogos bruger i sit arbejde med at udvikle planeten. Menneskeheden er på vej ind i Vandbærerens tidsalder, og den nye verdenstjenergruppe er i gang med at formulere visionen om en ny virkelighed og en ny måde at leve på. Mennesket opfordres derfor til at undgå at lægge for meget vægt på smerte og lidelse, og i stedet fokusere på "glædens disciplin", for glæde er et middel, der kan skabe dramatiske ændringer i menneskets bevidsthed.

Glæde er en sjælskvalitet, som gennemstrømmer alle aspekter af personligheden, men normalt opleves glæde kun flygtigt. Når bevidstheden falder tilbage i det personlige livs fængsel, opstår der tørkeperioder. Glæde opleves derefter kun som et minde, og døren åbnes igen for lidelsens disciplinering. Så hvis man ønsker at ændre og udvikle sig, er det ved hjælp af glædens vanskelige disciplin. Den skal praktiseres aktivt indtil den mestres.

Smerte og lidelse er en reaktiv proces, der presser mennesket til at finde årsagen til lidelsen, og det tvinger mennesket til forsøge at eliminere smerten. Men glæde er en proaktiv proces, der strømmer inde fra sjælens liv. Den fjerner ikke lidelserne, men energien strømmer ud i menneskets miljø som en transformerende og udstrålende kvalitet. Dermed er alle lidelser ikke nødvendigvis overkommet, for man skal ikke ignorere de lidelser, der er en del af menneskets erfaring og udvikling. Men tankesindet og hjertet kan omdirigeres, så man bliver sjælinspireret, selv om man befinder sig midt i lidelsens erfaring. Man kan begynde at træne i glædens disciplin, indtil glæde til sidst bliver grundtonen i det daglige liv. Når man mestrer glæden, bliver man et eksempel til efterfølgelse, for man bliver en kilde til håb og glæde, der kan strømme ud til den trætte menneskehed.

Tanker om jordskælv

Alt er energi iflg. naturvidenskaben. Åndsvidenskaben tilføjer, at energi følger tanken. Og måske er det forudsætningen for at forstå jordskælv. Når det gælder det enkelte menneske, er det almindeligt kendt, at forud for en handling eller en fysisk reaktion, sker der en indre proces. Først opstår der en tanke eller en idé. Tanken motiveres af en følelse. Og først derefter omsættes tanken til handling. Det er imidlertid ikke noget, der kun sker i det enkelte menneske, for det samme sker i menneskeheden, der udgør den helhed, som det enkelte menneske er en del af. Og menneskeheden er en del af planeten. *”Som i det små, således også i det store”.*

I nutiden oplever verden mange voldsomme jordskælv. Eksempelvis de to frygteligt jordskælv i Nepal i 2015, jordskælvet i 2011 hvor Japans Fukushima-atomkraftværk blev oversvømmet af tsunamien og jordskælvet og tsunamien i Det Indiske Ocean i 2004, hvor 255.000 døde – for blot at nævne de seneste. Jordskælv betragtes normalt udelukkende som fysiske fænomener, men generelt er der tale om den endelige virkning af en årsagskæde, og den kommer ikke kun til udtryk på det fysiske plan, for årsagen stammer fra de indre planer. En undersøgelse af jordskorpens geologi med hensyn til klippernes placering, lokalisering af forkastningerne, tilstedeværelsen af vulkanske aktivitet m.v. kan give et fingerpeg om de steder, der med størst sandsynlighed vil blive berørt, men man har stadig ikke accepteret en sammenhæng mellem årsagen til jordskælv, som er menneskeheden tænkemåde. Men der findes ikke noget, som kan kaldes et uheld eller en ulykke i Universet, for enhver begivenhed, der opleves som en ulykke, er i virkeligheden effekten af en kraft på mentalplanet. Derfor er det nemt at forstå, hvorfor hinduer efter et jordskælv betragter det som virkningen af akkumulerede ubalancer, der er skabt af menneskeheden tanke- og følelsesliv. De mere subtile former for kraft og stof på astralplanet skaber forbindelsen mellem det fysiske plan og levende skabningers mentale tilstand på mentalplanet. Hurtige og mere eller mindre voldsomme fysiske naturkatastrofer skal betragtes som de endelige virkninger af en pludselig frigivelse af spændinger på højere planer.

Usædvanlige psykiske forhold kan mærkes af dyr og ofte også af sensitive mennesker forud for jordskælv – endda mange timer og endda dage før det bryder løs – og desuden længe før seismografer viser den mindste rysten. Det er veldokumenteret. Tilsyneladende registrerer dyrene forandringer før mennesker og dyrene flygter i tide. Under tsunamien i Det Indiske Ocean i 2004 omkom meget få dyr, mens mennesker døde i uhyggeligt antal. Folk, der overfløj den store Yala Nationalpark, som blev ramt af tsunamien, så ikke eksempler på druknede dyr, og det samme bekræfter parkens ansatte. Dyrene har tydeligvis en mystisk og sensitivitet, der forudsiger naturkatastrofer. Eksempelvis observerede græske historikere, at store mængder af forskellige dyr forlod byen Helice flere dage før det store jordskælv, der ødelagde byen 373 år f.Kr.

Når naturvidenskabens forskere påstår, at alle store geologiske ændringer og ødelæggende forskydninger skabes af almindelige og kendte fysiske kræfter, er det helt forkert. Det er en demonstration på nutidens enorme arrogance og indbildskhed. De fysiske kræfter er det endelige resultat af indre processer, der manifesterer sig indefra og ud. De opstår periodisk og tilsyneladende mekanisk, men den fysiske impuls består af en kraft, der er ud over den materielle natur. Enhver vigtig handling i naturen har et formål, og resultaterne er alle cykliske og periodiske. Men åndelige kræfter forveksles normalt med fysiske, og de indre eller åndelige afvises, og derfor forbliver de kræfter, der er årsag til jordskælv, ukendte for naturvidenskaben, fordi man kun undersøger virkningen.

Tjenestearbejde i kraft af den man er

Tjenestearbejde er et af de ord, man tror, man kender, indtil man indser, at det gør man overhovedet ikke! Den almindelige definition på tjenestearbejde er naturligvis god nok, men tjenestearbejde for sjælen befinder sig i en helt anden verden. Hvis den grundlæggende forskel ikke erkendes, skaber det forvirring hos aspiranter, som ønsker at udføre tjenestearbejde, og det medfører ofte, at tiden og energien bruges forkert. I åndsvidenskaben er tjenestearbejde defineret som en trang, der stammer fra sjælen. Men hvad er konsekvenserne? Sjælen er ét i alle skabninger. Den er et "vi" og ikke et "jeg". Den er *ikke* adskillende, og derfor findes der hverken lavere eller højere status på sjælsplanet. Sjælen er bevidsthed og opmærksomhed. Sjælen er lys. Sjælen er årsagen til alle forbindelser. Sjælen er visdom, medfølelse og kærlighed. Alle definitioner er en hjælp til at erkende, at sandt tjenestearbejde stimulerer *bevidstheden* og udvider den.

Tjenestearbejde opfattes ofte som en handling – som noget, man gør. Tjenestearbejde udføres af dedikerede medarbejdere på de ydre niveauer af det planetariske liv. Men det opfattes som levende, inspireret og opmuntrende. Derfor er det sandsynligvis en overraskelse for mange, at den vigtigste definition på tjenestearbejde er "at være" – dvs. den måde, man er på – og det reducerer ikke tjenestearbejdets dynamiske kraft til at forandre og frigøre. Tjenestearbejde ved "at være" bygger en bro mellem den indre åndelige virkelighed og de ydre resultater på det fysiske plan. Derfor er videnskaben om tjenestearbejde en konkret teknik til enhedsskabelse. Når kommende tjenestearbejdere lærer at underkaste sig *offerloven*, vil den lavere trefoldige natur ikke længere udgøre en hindring for det liv, som skal og vil strømme igennem den. Enhedsskabelse er et uundgåeligt resultat, og derfor er der ikke behov for detaljeret planlægning, og der er heller ikke mulighed for kontrol. For når hjertet og tankesindet fungerer i et samspil, vil den energi og kraft, der strømmer gennem tjenestearbejderen, uundgåeligt opflamme det æteriske legeme. Det forklarer også behovet for at stoppe op på astralplanet for at stabilisere og rense den følelsesmæssige natur og tillade en periode med stille venten, før man fortsætter. Det gør det nemmere at forstå, hvorfor den esoteriske lov om tjenestearbejde symboliseres af et menneske med en vandkrukke. Vandkrukken bruges til at lade offergaver strømme ud over menneskeheden. Mennesket med vandkrukken balancerer på et kors, som derfor holder mennesket i en rolig, afbalanceret og urokkelig position, mens sjælens energier strømmer gennem det. Ord som "fleksibel", "flydende", "strømmende" og "overflod" beskriver karakteren af det liv, som flyder gennem den sande tjenestearbejder, og det giver indtryk af en følelse af "ubesværet indsats", som opstår, når man arbejder i overensstemmelse med sjælen. Man kan undre sig over, hvordan mennesket som enkeltindivid nogensinde kan håbe på at opnå en tilstand af "væren" – i hvert fald i det nuværende liv. Men hvis man ser sig omkring og betragter de mange områder, hvor tjenestearbejdet allerede er i gang overalt i verden, må man anerkende, at indstrømningen af åndelig energi er indiskutabel. Hvert menneske, der udgør en del af det verdensomspændende netværk af tjenestearbejdere, betragter sandsynligvis sit eget område som en meget lille og utilstrækkelig del. Men når det verdensomspændende tjenestearbejde er målestokken, vil hvert enkelt bidrag øge vigtigheden og værdien, for tjenestearbejdet vil indgå i en større sammenhæng og fremme de betingelser, der resulterer i enhedsskabelse, som er den sande definition på tjenestearbejde.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk